

Den Europæiske Unions Tidende

L 19

Dansk udgave

Retsforskrifter

63. årgang

24. januar 2020

Indhold

II Ikke-lovgivningsmæssige retsakter

FORORDNINGER

- ★ Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2020/103 af 17. januar 2020 om ændring af gennemførelsesforordning (EU) nr. 844/2012 for så vidt angår harmoniseret klassificering af aktivstoffer ⁽¹⁾ 1
- ★ Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2020/104 af 23. januar 2020 om at gøre importen af visse varmvalsede plader og ruller af rustfrit stål med oprindelse i Folkerepublikken Kina, Taiwan og Indonesien til genstand for registrering..... 5
- ★ Kommissionens Gennemførelsesforordning (EU) 2020/105 af 23. januar 2020 om at gøre importen af visse varmvalsede plader og ruller af rustfrit stål med oprindelse i Folkerepublikken Kina og Indonesien til genstand for registrering 10
- ★ Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2020/106 af 23. januar 2020 om godkendelse af natriumformiat som fodertilsætningsstof til alle dyrearter ⁽²⁾ 15
- ★ Kommissionens Gennemførelsesforordning (EU) 2020/107 af 23. januar 2020 om godkendelse af ponceau 4R som tilsætningsstof til foder til hunde, katte og prydfisk ⁽³⁾ 18

AFGØRELSE

- ★ Kommissionens afgørelse (EU) 2020/108 af 23. januar 2020 om ændring af bilaget til den monetære aftale mellem Den Europæiske Union og Republikken San Marino 23
- ★ Kommissionens Afgørelse (EU) 2020/109 af 23. januar 2020 om ændring af bilaget til den monetære konvention mellem Den Europæiske Union og Vatikanstaten 36

⁽¹⁾ EØS-relevant tekst.

★ Regulativ nr. 122 fra De Forenede Nationers Økonomiske Kommission for Europa (FN/ECE) — Ensartede tekniske forskrifter for godkendelse af køretøjer af klasse M, N og O hvad angår varmeanlægget [2020/110]	42
---	----

II

(Ikke-lovgivningsmæssige retsakter)

FORORDNINGER

KOMMISSIONENS GENNEMFØRELSESFORORDNING (EU) 2020/103

af 17. januar 2020

om ændring af gennemførelsesforordning (EU) nr. 844/2012 for så vidt angår harmoniseret klassificering af aktivstoffer

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1107/2009 af 21. oktober 2009 om markedsføring af plantebeskyttelsesmidler og om ophævelse af Rådets direktiv 79/117/EØF og 91/414/EØF ⁽¹⁾, særlig artikel 19 og artikel 78, stk. 2, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Ved Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 844/2012 ⁽²⁾ fastsættes de fornødne bestemmelser til gennemførelse af fornyelsesproceduren for aktivstoffer i henhold til forordning (EF) nr. 1107/2009.
- (2) Det følger af artikel 36, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1272/2008 ⁽³⁾, at aktivstoffer efter betydningen i forordning (EF) nr. 1107/2009 normalt skal være underlagt harmoniseret klassificering og mærkning. Der bør derfor fastsættes detaljerede procedureregler vedrørende rapporterende medlemsstaters indgivelse af forslag til Det Europæiske Kemikalieagentur (»agenturet«) i overensstemmelse med artikel 37, stk. 1, i forordning (EF) nr. 1272/2008 i forbindelse med fornyelse af godkendelsen af et aktivstof i henhold til artikel 14 i forordning (EF) nr. 1107/2009.
- (3) Der bør i forbindelse med fornyelsesproceduren afsættes mere tid til den rapporterende medlemsstat til udarbejdelse af udkastet til vurderingsrapport vedrørende fornyelse og det dossier, der indgives til agenturet, og til Den Europæiske Fødevarer sikkerhedsautoritet (»autoriteten«) til udarbejdelse af dennes konklusion. Den tid, der er til rådighed for ansøgerne fra indgivelsen af ansøgningen om fornyelse til fremlæggelsen af de supplerende dossierer, bør derfor reduceres med tre måneder, idet denne 3-måneders periode bør omfordes til de perioder, der er til rådighed for den rapporterende medlemsstat og autoriteten.
- (4) Den rapporterende medlemsstat bør generelt indgive et dossier i overensstemmelse med artikel 37, stk. 1, i forordning (EF) nr. 1272/2008 for som minimum de fareklasser, der er relevante for at kunne fastslå, hvorvidt et aktivstof kan betragtes som et lavrisikoaktivstof i henhold til artikel 22 i forordning (EF) nr. 1107/2009 sammenholdt med punkt 5.1.1 i bilag II til samme forordning, hvilket også omfatter de fareklasser, der er relevante for afskæringskriterierne i punkt 3.6.2-3.6.4 og 3.7 i bilag II til forordning (EF) nr. 1107/2009. Den rapporterende medlemsstat bør behørigt begrunde, hvorfor der ikke er grundlag for harmoniseret klassificering og mærkning for fareklasser, for hvilke den vurderer, at kriterierne for harmoniseret klassificering og mærkning i henhold til forordning (EF) nr. 1272/2008 ikke er opfyldt.

⁽¹⁾ EUT L 309 af 24.11.2009, s. 1.

⁽²⁾ Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 844/2012 af 18. september 2012 om fastsættelse af de fornødne bestemmelser til gennemførelse af fornyelsesproceduren for aktivstoffer, jf. Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1107/2009 om markedsføring af plantebeskyttelsesmidler (EUT L 252 af 19.9.2012, s. 26).

⁽³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1272/2008 af 16. december 2008 om klassificering, mærkning og emballering af stoffer og blandinger og om ændring og ophævelse af direktiv 67/548/EØF og 1999/45/EF og om ændring af forordning (EF) nr. 1907/2006 (EUT L 353 af 31.12.2008, s. 1).

- (5) Har agenturet imidlertid allerede fået forelagt et forslag, uden at det endnu har færdiggjort sin vurdering, bør den rapporterende medlemsstat begrænse forslaget til en eller flere fareklasser, der ikke er omfattet af det forslag, der er under behandling, medmindre agenturet mener, at der foreligger nye oplysninger, som ikke var en del af det dossier, der er under behandling.
- (6) For fareklasser angivet i punkt 5.1.1 i bilag II til forordning (EF) nr. 1107/2009, der allerede er omfattet af en eksisterende udtalelse fra agenturets Udvalg for Risikovurdering, er det desuden tilstrækkeligt, at den rapporterende medlemsstat behørigt begrundes, at den eksisterende udtalelse fra Udvalget for Risikovurdering fortsat er gyldig. Agenturet kan udtale sig om det, den rapporterende medlemsstat har forelagt.
- (7) Der bør fastsættes vejledende tidsfrister for at sikre, at udtalelsen fra agenturets Udvalg for Risikovurdering er tilgængelig for autoriteten forud for vedtagelsen af dennes konklusion i henhold til artikel 13 i forordning (EU) nr. 844/2012.
- (8) Der bør fastsættes en overgangsperiode, så ansøgerne kan tage hensyn til den reducerede periode til udarbejdelse af dossierer fra indgivelsen af ansøgningen om fornyelse til fremlæggelsen af de supplerende dossierer. Dette bør ikke berøre procedurer, for hvilke der allerede er fremlagt supplerende dossierer.
- (9) Foranstaltningerne i denne forordning er i overensstemmelse med udtalelse fra Den Stående Komité for Planter, Dyr, Fødevarer og Foder —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

I forordning (EU) nr. 844/2012 foretages følgende ændringer:

1) Artikel 6, stk. 3, affattes således:

»3. De supplerende dossierer skal fremlægges senest 33 måneder, inden godkendelsen udløber.«

2) Artikel 7, stk. 1, litra j), affattes således:

»j) et forslag til klassificering, såfremt det vurderes, at stoffet skal klassificeres eller omklassificeres i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1272/2008 (*)

(*) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1272/2008 af 16. december 2008 om klassificering, mærkning og emballering af stoffer og blandinger og om ændring og ophævelse af direktiv 67/548/EØF og 1999/45/EF og om ændring af forordning (EF) nr. 1907/2006 (EUT L 353 af 31.12.2008, s. 1)«.

3) Artikel 11 ændres således:

a) I stk. 1 ændres »12 måneder« til »13 måneder«.

b) Stk. 2, litra e), affattes således:

»e) et forslag til klassificering, eller i påkommende tilfælde bekræftelse heraf, eller omklassificering af aktivstoffet i henhold til kriterierne i forordning (EF) nr. 1272/2008, som specificeret i og i overensstemmelse med det dossier, der skal indgives i henhold til stk. 9.«

c) I stk. 5, andet punktum, ændres »12 måneder« til »13 måneder«.

d) I stk. 6, andet punktum, ændres »12 måneder« til »13 måneder«.

e) Følgende indsættes som stk. 9:

»9. Senest på tidspunktet for fremlæggelse af udkastet til vurderingsrapport vedrørende fornyelse indgiver den rapporterende medlemsstat et forslag til Det Europæiske Kemikalieagentur (»agenturet«) i henhold til artikel 37, stk. 1, i forordning (EF) nr. 1272/2008 og i overensstemmelse med agenturets krav om indhentelse af en udtalelse om harmoniseret klassificering af aktivstoffet for som minimum følgende fareklasser:

— eksplosiver

— akut toksicitet

— hudætsning/-irritation

— alvorlig øjenskade/øjenirritation

- luftvejssensibilisering eller hudsensibilisering
- kimcellemutagenicitet
- carcinogenicitet
- reproduktionstoksicitet
- specifik målorgantoksicitet — enkelt eksponering
- specifik målorgantoksicitet — gentagen eksponering
- farlig for vandmiljøet.

Den rapporterende medlemsstat begrundet behørigt sin vurdering af, at kriterierne for klassificering ikke er opfyldt for en eller flere af disse fareklasser.

Har agenturet allerede fået forelagt et forslag til klassificering af et aktivstof, uden at det endnu har færdiggjort sin vurdering, indgiver den rapporterende medlemsstat yderligere et forslag til klassificering, som er begrænset til en eller flere fareklasser som nævnt ovenfor, der ikke er omfattet af det forslag, der er under behandling, medmindre der er fremkommet nye oplysninger, som ikke var en del af det dossier, der er under behandling, for så vidt angår ovennævnte fareklasser.

For fareklasser, der allerede er omfattet af en eksisterende udtalelse fra agenturets Udvalg for Risikovurdering, som er oprettet i henhold til artikel 76, stk. 1, litra c), i forordning (EF) nr. 1907/2006, er det, uanset om denne udtalelse har dannet grundlag for en afgørelse vedrørende en indgang med henblik på harmoniseret klassificering og mærkning af et stof i bilag VI til forordning (EF) nr. 1272/2008 eller ej, tilstrækkeligt, at den rapporterende medlemsstat i sin forelæggelse for agenturet behørigt begrundet, at den eksisterende udtalelse eller, hvis denne allerede har dannet grundlag for en afgørelse om optagelse i bilag VI, den eksisterende klassificering fortsat er gyldig også for så vidt angår de i første afsnit nævnte fareklasser. Agenturet kan udtale sig om det, den rapporterende medlemsstat har forelagt.»

4) Efter artikel 11a indsættes som artikel 11b:

»Artikel 11b

Udvalget for Risikovurdering bestræber sig på at vedtage den i artikel 37, stk. 4, i forordning (EF) nr. 1272/2008 omhandlede udtalelse senest 13 måneder efter forelæggelsen som omhandlet i artikel 11, stk. 9.»

5) Artikel 12, stk. 1, affattes således:

»1. Autoriteten undersøger, om udkastet til vurderingsrapport vedrørende fornyelse fra den rapporterende medlemsstat indeholder alle relevante oplysninger i det aftalte format, og sender den til ansøgeren og de øvrige medlemsstater senest tre måneder efter modtagelsen.»

6) Artikel 13, stk. 1, første punktum, affattes således:

»Senest fem måneder efter udløbet af den i artikel 12, stk. 3, omhandlede periode eller senest to uger efter vedtagelsen af en eventuel udtalelse fra Udvalget for Risikovurdering, jf. artikel 37, stk. 4, i forordning (EF) nr. 1272/2008, hvis dette sker på et senere tidspunkt, vedtager autoriteten en konklusion på grundlag af den foreliggende videnskabelige og tekniske viden og under anvendelse af de vejledninger, der er til rådighed på tidspunktet for fremlæggelse af de supplerende dossierer, og på grundlag af udtalelsen fra Udvalget for Risikovurdering, om, hvorvidt aktivstoffet kan forventes at ville opfylde godkendelseskriterierne i artikel 4 i forordning (EF) nr. 1107/2009.»

7) Artikel 14, stk. 1, andet afsnit, affattes således:

»Der skal i rapporten vedrørende fornyelse og udkastet til forordning tages hensyn til udkastet til vurderingsrapport vedrørende fornyelse fra den rapporterende medlemsstat, de i artikel 12, stk. 3, i nærværende forordning omhandlede bemærkninger og autoritetens konklusion, hvis en sådan konklusion er fremlagt, samt en eventuel udtalelse fra Udvalget for Risikovurdering, jf. artikel 37, stk. 4, i forordning (EF) nr. 1272/2008.»

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Den finder anvendelse på fornyelsesprocedurer for aktivstoffer, for hvilke godkendelsesperioden udløber den eller senere end den 13. maj 2023.

Den finder dog ikke anvendelse på fornyelsesprocedurer for aktivstoffer, for hvilke der allerede er fremlagt supplerende dossierer inden datoen for vedtagelsen af denne forordning.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 17. januar 2020.

På Kommissionens vegne

Formand

Ursula VON DER LEYEN

KOMMISSIONENS GENNEMFØRELSESFORORDNING (EU) 2020/104**af 23. januar 2020****om at gøre importen af visse varmvalsede plader og ruller af rustfrit stål med oprindelse i Folkerepublikken Kina, Taiwan og Indonesien til genstand for registrering**

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/1036 af 8. juni 2016 om beskyttelse mod dumpingimport fra lande, der ikke er medlemmer af Den Europæiske Union ⁽¹⁾ (»grundforordningen«), særlig artikel 14, stk. 5,

efter at have underrettet medlemsstaterne, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Den 12. august 2019 offentliggjorde Europa-Kommissionen (»Kommissionen«) en meddelelse i *Den Europæiske Unions Tidende* ⁽²⁾ (»indledningsmeddelelsen«) om indledning af en antidumpingprocedure (»proceduren«) vedrørende importen til Unionen af visse varmvalsede plader og ruller af rustfrit stål med oprindelse i Folkerepublikken Kina (»Kina«), Taiwan og Indonesien som følge af en klage, indgivet den 28. juni 2019 af Eurofer, European Steel Association (»klageren«), på vegne af fire EU-producenter, som repræsenterer hele EU's produktion af visse varmvalsede plader og ruller af rustfrit stål.
- (2) Den 10. oktober 2019 offentliggjorde Kommissionen en meddelelse om indledning af en antisubsidieprocedure vedrørende importen til Unionen af samme vare med oprindelse i Kina og Indonesien ⁽³⁾ (»den parallelle antisubsidieprocedure«) i henhold til artikel 10 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/1037 af 8. juni 2016 om beskyttelse mod subsidieret indførsel fra lande, der ikke er medlemmer af Den Europæiske Union ⁽⁴⁾ (»antisubsidiegrundforordningen«).

1. DEN PÅGÆLDENDE VARE OG SAMME VARE

- (3) Den vare, der skal gøres til genstand for registrering (»den pågældende vare«), er fladvalsede varer af rustfrit stål, også i ruller (herunder varer tilskåret i længder og smalt båndjern), kun varmvalsede og med udelukkelse af varer, der ikke er i ruller, af bredde 600 mm eller mere og af tykkelse over 10 mm. Disse varer tariferes i øjeblikket under HS-kode 7219 11, 7219 12, 7219 13, 7219 14, 7219 22, 7219 23, 7219 24, 7220 11 og 7220 12. Disse HS-koder angives kun til orientering.

2. ANMODNING

- (4) Klageren anmodede allerede i sin klage om registrering af import. Den 31. oktober 2019 indgav klageren en særskilt anmodning om registrering for så vidt angår den import, der er genstand for denne procedure, jf. grundforordningens artikel 14, stk. 5. Klageren anmodede om, at importen af den pågældende vare gøres til genstand for registrering, således at der senere kan anvendes foranstaltninger mod denne import fra datoen for en sådan registrering. Yderligere indlæg til støtte for denne anmodning blev indgivet den 22. november og 10. december 2019.
- (5) Den 14. november 2019 fremsatte Marcegaglia Specialties (»Marcegaglia«), en bruger af den pågældende vare, som samarbejder i forbindelse med antidumpingproceduren, bemærkninger til klagerens anmodning om registrering af import.

⁽¹⁾ EUT L 176 af 30.6.2016, s. 21.

⁽²⁾ Meddelelse om indledning af en antidumpingprocedure vedrørende importen af visse varmvalsede plader og ruller af rustfrit stål med oprindelse i Folkerepublikken Kina, Taiwan og Indonesien (EUT C 269 I af 12.8.2019, s. 1).

⁽³⁾ Meddelelse om indledning af en antisubsidieprocedure vedrørende importen af visse varmvalsede plader og ruller af rustfrit stål med oprindelse i Folkerepublikken Kina og Indonesien (EUT C 342 af 10.10.2019, s. 18).

⁽⁴⁾ EUT L 176 af 30.6.2016, s. 55.

3. BEGRUNDELSE FOR REGISTRERING

- (6) I henhold til grundforordningens artikel 14, stk. 5, kan Kommissionen pålægge toldmyndighederne at tage de nødvendige skridt til at registrere importen, således at der senere kan anvendes foranstaltninger over for denne import fra datoen for en sådan registrering. Importen kan gøres til genstand for registrering efter anmodning fra EU-erhvervsgrenen, hvis anmodningen herom indeholder tilstrækkelige beviser til at begrunde en sådan foranstaltning.
- (7) Ifølge klageren er registreringen berettiget, eftersom den pågældende vare med oprindelse i Kina, Taiwan og Indonesien dumpes. Klageren hævdede, at EU-erhvervsgrenen forvoldes væsentlig skade som følge af en stigning i lavprisimporten, som vil undergrave den afhjælpende virkning af en eventuel endelig told ved at gøre oplagring mulig.
- (8) Kommissionen har undersøgt anmodningen i lyset af grundforordningens artikel 10, stk. 4. Kommissionen efterprøvede, om importørerne havde kendskab til eller burde have haft kendskab til dumping, for så vidt angår omfanget og den påståede eller konstaterede skade. Kommissionen undersøgte også, hvorvidt der var tale om en yderligere betydelig stigning i importen, som på baggrund af tidspunktet og omfanget samt andre omstændigheder i alvorlig grad vil kunne undergrave den afhjælpende virkning af den endelige antidumpingtold, der skal anvendes.

3.1. Importørernes kendskab til dumping, omfanget heraf og den påståede skade

- (9) Meddelelsen om indledning af denne procedure, som blev offentliggjort den 12. august 2019, understregede, at de beregnede dumpingmargener er betydelige for alle lande. Overordnet set og i betragtning af omfanget af de påståede dumpingmargener, som varierede fra 15,1 % til 54,3 %, er beviserne i klagen på nuværende tidspunkt tilstrækkeligt underbyggede til at godtgøre, at de eksporterende producenter foretager dumping.
- (10) Klagen indeholdt også tilstrækkelige beviser for den påståede skade for EU-erhvervsgrenen, herunder et fald i markedsandelen og en negativ udvikling af andre af EU-erhvervsgrenens centrale resultatindikatorer.
- (11) Gennem offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* er indledningsmeddelelsen et offentligt dokument, der er tilgængeligt for alle importører. Desuden har importørerne i deres egenskab af interesserede parter i undersøgelsen adgang til den ikke-fortrolige udgave af klagen og det ikke-fortrolige dossier. Kommissionen fandt derfor, at importørerne, som er erfarne fagfolk, på dette grundlag havde kendskab til eller burde have haft kendskab til den påståede dumpingpraksis, omfanget heraf og den påståede skade ⁽⁵⁾.
- (12) Kommissionen konkluderede derfor, at det første kriterie for registrering er opfyldt.

3.2. Yderligere betydelig stigning i importen

- (13) Kommissionen analyserede dette kriterie på grundlag af statistiske data, som er tilgængelige i Surveillance 2-databasen, med de oplysninger, der er indsamlet om den pågældende vare. Der var for så vidt angår analysen af importmængder med henblik på anmodningen om registrering adgang til fuldstændige statistiske data til og med november 2019. Kommissionen mente, at importniveauet fra august 2019, den måned, hvor undersøgelsen blev indledt, indtil den seneste periode, dvs. november 2019, burde tages i betragtning, og at disse mængder burde sammenlignes med importmængderne i undersøgelsesperioden. Det blev ikke anset for passende at sammenligne importniveauet i perioden fra august 2019 til november 2019 med importniveauet i de samme måneder i det foregående år, idet der ikke var noget i dossieret, der tydede på, at importen af visse varmvalsede plader og ruller af rustfrit stål er genstand for sæsonmæssige udsving. Importen fra de pågældende lande udviklede sig som følger:

⁽⁵⁾ Se Rettens dom (Anden Afdeling) af 8. maj 2019 i sag T-749/16, Stemcor mod Europa-Kommissionen, præmis 56.

Importmængden fra de pågældende lande (ton)

Oprindelse	Undersøgelsesperiode (UP)	Gennemsnit pr. måned	Efter indledning (*)	Gennemsnit pr. måned	Δ UP — efter indledning
Kina	220 705	18 392	110 568	27 642	+ 50 %
Indonesien	107 107	8 926	9 011	2 253	– 75 %
Taiwan	36 542	3 045	13 932	3 483	+ 14 %
De pågældende lande	364 354	30 363	133 511	33 378	+ 10 %

(*) August 2019-november 2019.

Kilde: Surveillance 2-databasen.

- (14) På grundlag af disse statistiske data fandt Kommissionen, at den gennemsnitlige månedlige importmængde af visse varmvalsede plader og ruller af rustfrit stål fra de pågældende lande til Unionen i perioden fra september 2019 til november 2019, dvs. efter indledning af sagen, var 10 % højere end den gennemsnitlige månedlige importmængde til Unionen i undersøgelsesperioden.
- (15) I undersøgelser, der omfatter mere end ét land, vil importen fra disse lande kun blive kumuleret med henblik på den analyse, der er beskrevet i betragtningerne ovenfor, hvis Kommissionen beslutter at kumulere importen fra disse lande i den tilgrundliggende undersøgelse. Kommissionen bemærkede også, at Retten i sin dom i Stemcor mod Europa-Kommissionen fastslog, at en »yderligere betydelig stigning i indførslen«, jf. grundforordningens artikel 10, stk. 4, litra d), skal vurderes som en helhed for at afgøre, om importen, som en helhed, indebærer sandsynlighed for, at de afhjælpende virkninger af den endelige told vil blive alvorligt undergravet, og således forvolder EU-erhvervsgrenen yderligere skade, uden hensyntagen til de berørte importørers individuelle og subjektive stilling ⁽⁶⁾. Som det fremgår af ovenstående tabel, er der ingen tvivl om, at den kumulerede import fra de pågældende lande udviser en yderligere betydelig stigning.
- (16) Marcegaglia hævdede, at der ikke i klagerens redegørelse var belæg for en yderligere betydelig stigning i importen, og at det var usandsynligt, at en sådan ville forekomme, idet de gældende beskyttelsesmæssige toldkvoter (»kvoterne«) for visse varer af stål ⁽⁷⁾, som bl.a. omfatter den pågældende vare, for hvert af de pågældende lande er fastsat på niveauer, som ligger væsentligt under de eksportmængder, der blev konstateret i undersøgelsesperioden. Enhver importmængde ud over kvoterne vil blive gjort til genstand for en beskyttelsestold på 25 %. Derfor vil importen af den pågældende vare i henhold til Marcegaglia sandsynligvis falde til det niveau, der følger af kvoterne, hvilket ligger 25 % lavere end den importmængde, der blev konstateret i undersøgelsesperioden. Marcegaglia tilføjede, at selv om importmængden i juli og august 2019 oversteg eller generelt i en given måned overstiger (kunne overstige) disse månedlige gennemsnit, bør dette ikke føre til den konklusion, at importen sandsynligvis vil stige.
- (17) Kommissionen minder om, at de pågældende kvoter er toldkvoter, som indebærer, at importmængder ud over den tærskel, der følger heraf, er tilladt, men gøres til genstand for en yderligere værditoldsats på 25 %. Dette er ensbetydende med, at importører kan indføre importmængder, som ligger et godt stykke over de gældende tærskler, under forudsætning af at der betales beskyttelsestold. Under alle omstændigheder hænger det forhold, at den pågældende vare er genstand for toldkvoter, sammen med behovet for at undgå, at EU-erhvervsgrenen forvoldes alvorlig skade. Den samme stigning i importen efter indledningen af den nuværende undersøgelse kan gøre det nødvendigt at opkræve eventuel told med tilbagevirkende kraft som følge af konstateret væsentlig skade og behov for effektiv afhjælpning. I betragtning af de dumping- og skadesmargener, som klageren har anslået (jf. betragtning 30), er det endvidere muligt, at beskyttelsestolden på 25 % ikke er tilstrækkelig til at afhjælpe den givne dumping og skade i fuldt omfang. Derfor vil en told på 25 % sandsynligvis ikke afholde importører fra at indføre yderligere mængder.
- (18) Som svar på Marcegalias bemærkninger minder Kommissionen også om, at denne forordning vedrører registrering af import, og at den ikke har indvirkning på beslutningen om, hvorvidt der opkræves antidumpingtold, for den beslutning træffes først i forbindelse med eventuelle endelige foranstaltninger.

⁽⁶⁾ Rettens dom (Anden Afdeling) af 8. maj 2019 i sag T-749/16, Stemcor mod Europa-Kommissionen, præmis 86.

⁽⁷⁾ Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2019/159 af 31. januar 2019 om indførelse af endelige beskyttelsesforanstaltninger mod importen af visse stålprodukter (EUT L 31 af 1.2.2019, s. 27) som ændret ved Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2019/1590 af 26. september 2019 (EUT L 248 af 27.9.2019, s. 28).

- (19) I betragtning af den yderligere betydelige stigning i importen fra de pågældende lande konkluderede Kommissionen derfor, at det andet kriterie for registrering også var opfyldt.

3.3. Underminering af toldens afhjæpende virkninger

- (20) Kommissionen har på dette stadie tilstrækkelige beviser for, at der allerede er opstået yderligere skade som følge af den fortsatte stigning i importen til yderligt faldende priser.
- (21) Som fastslået i betragtning 14 og 15 foreligger der tilstrækkelige beviser for en betydelig stigning i importen af den pågældende vare.
- (22) Endvidere er det ikke belæg i dossieret for, at importpriserne er steget, siden undersøgelsen blev indledt. Tværtimod var den gennemsnitlige enhedsværdi af den pågældende vare i henhold til den offentligt tilgængelige Surveillance 2-database, ved import fra de pågældende lande 1 % lavere i perioden fra august til november 2019 sammenlignet med undersøgelsesperioden.
- (23) Endvidere påpegede klageren i sin anmodning om registrering, at den i klagen konstaterede hurtige forringelse af EU-erhvervsgrenens situation i den anden halvdel af 2018 fortsatte i den første halvdel af 2019 med en yderligere nedgang i produktionsniveauet og et øget underbud i forbindelse med importen. I anmodningen blev der også givet belæg for en forværring af situationen siden da, og der blev bl.a. henvist til fire vigtige bekendtgørelser vedrørende omstrukturering af forskellig art hos diverse EU-producenter siden juli 2019, som berørte arbejdspladserne for hundredvis af deres ansatte.
- (24) Timingen af den yderligere betydelige stigning i importen, jf. betragtning 14 og 15, undergraver allerede i alvorlig grad den afhjæpende virkning af en eventuel endelig told, medmindre denne told anvendes med tilbagevirkende kraft.
- (25) Kommissionen konkluderede derfor, at det tredje kriterie for registrering også var opfyldt, hvad angår anmodningens dumpingaspekt.

4. SAGSFORLØB

- (26) Kommissionen har derfor konkluderet, at der foreligger tilstrækkelige beviser til at berettige registrering af importen af den pågældende vare i henhold til grundforordningens artikel 14, stk. 5.
- (27) Alle interesserede parter opfordres til at tilkendegive deres synspunkter skriftligt og fremlægge dokumentation herfor. Kommissionen kan desuden høre interesserede parter, hvis de anmoder skriftligt herom og kan godtgøre, at der er særlige grunde til, at de bør høres.

5. REGISTRERING

- (28) I henhold til grundforordningens artikel 14, stk. 5, bør importen af den pågældende vare gøres til genstand for registrering for at sikre, at hvis undersøgelsen skulle føre til indførelse af antidumping- og/eller udligningstold, kan denne told, hvis de nødvendige betingelser er opfyldt, opkræves med tilbagevirkende kraft af den registrerede import i overensstemmelse med gældende retlige bestemmelser.
- (29) Enhver fremtidig betalingsforpligtelse udspringer af resultaterne af denne undersøgelse. På nuværende tidspunkt er det ikke muligt at anslå omfanget af en mulig betalingsforpligtelse.
- (30) For så vidt angår importen fra Kina antages der i de påstande i klagen, hvori der anmodes om indledning af en antidumpingundersøgelse, at være tale om en gennemsnitlig dumpingmargen på 54,3 % og en gennemsnitlig målprisunderbudsmargen på 29,1 % for den pågældende vare. Omfanget af den mulige fremtidige betalingsforpligtelse kan fastsættes til det laveste af disse niveauer, nemlig 29,1 % af cif-importværdien af den pågældende vare. Men hvis Kommissionen finder, at betingelserne i grundforordningens artikel 7, stk. 2a og 2b, er opfyldt, dvs. at dumpingmargenen kan anses for at afspejle den skade, der er forvoldt EU-erhvervsgrenen, kan omfanget af den mulige fremtidige betalingsforpligtelse fastsættes til niveauet for dumpingmargenen på 54,3 %, jf. grundforordningens artikel 9, stk. 4. For så vidt angår importen fra Indonesien antages der i de påstande i klagen, hvori der anmodes om indledning af en antidumpingundersøgelse, at være tale om en gennemsnitlig dumpingmargen på 32,2 % og en gennemsnitlig målprisunderbudsmargen på 39,8 % for den pågældende vare. Omfanget af den mulige fremtidige betalingsforpligtelse fastsættes til det laveste af disse niveauer, dvs. 32,2 % af cif-importværdien af den pågældende vare. Hvis Kommissionen finder, at betingelserne i grundforordningens artikel 7, stk. 2a og 2b, er opfyldt, dvs. at dumpingmargenen kan anses for at afspejle den skade, der er forvoldt EU-erhvervsgrenen, kan omfanget af den mulige fremtidige betalingsforpligtelse fastsættes til niveauet for

dumpingmargenen. For så vidt angår importen fra Taiwan antages der i de påstande i klagen, hvori der anmodes om indledning af en antidumpingundersøgelse, at være tale om en gennemsnitlig dumpingmargen på 15,1 % og en gennemsnitlig målprisunderbudsmargen på 20,7 % for den pågældende vare. Omfanget af den mulige fremtidige betalingsforpligtelse fastsættes til det laveste af disse niveauer, dvs. 15,1 % af cif-importværdien af den pågældende vare.

6. BEHANDLING AF PERSONOPLYSNINGER

- (31) Personoplysninger indsamlet i forbindelse med denne registrering vil blive behandlet i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1725 ⁽⁸⁾ —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

Toldmyndighederne pålægges hermed i henhold til artikel 14, stk. 5, i forordning (EU) 2016/1036 at træffe de nødvendige foranstaltninger til at registrere import til Unionen af fladvalsede varer af rustfrit stål, også i ruller (herunder varer tilskåret i længder og smalt båndjern), kun varmvalsede og med udelukkelse af varer, der ikke er i ruller, af bredde 600 mm eller mere og af tykkelse over 10 mm, som i øjeblikket tariferes under HS-kode 7219 11, 7219 12, 7219 13, 7219 14, 7219 22, 7219 23, 7219 24, 7220 11 og 7220 12 og med oprindelse i Folkerepublikken Kina, Taiwan og Indonesien.

Registreringen ophører ni måneder efter datoen for denne forordnings ikrafttrædelse.

Alle interesserede parter opfordres til skriftligt at give deres synspunkter til kende, fremlægge dokumentation eller anmode om at blive hørt senest 21 dage efter offentliggørelsen af denne forordning.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Den er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 23. januar 2020.

På Kommissionens vegne
Ursula VON DER LEYEN
Formand

⁽⁸⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1725 af 23. oktober 2018 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger i Unionens institutioner, organer, kontorer og agenturer og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af forordning (EF) nr. 45/2001 og afgørelse nr. 1247/2002/EF (EUT L 295 af 21.11.2018, p. 39).

KOMMISSIONENS GENNEMFØRELSESFORORDNING (EU) 2020/105**af 23. januar 2020****om at gøre importen af visse varmvalsede plader og ruller af rustfrit stål med oprindelse i Folkerepublikken Kina og Indonesien til genstand for registrering**

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/1037 af 8. juni 2016 om beskyttelse mod subsidieret indførsel fra lande, der ikke er medlemmer af Den Europæiske Union ⁽¹⁾ (»grundforordningen«), særlig artikel 24, stk. 5,

efter at have underrettet medlemsstaterne, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Den 10. oktober 2019 offentliggjorde Europa-Kommissionen (»Kommissionen«) en meddelelse i *Den Europæiske Unions Tidende* ⁽²⁾ (»indledningsmeddelelsen«) om indledning af en antisubsidieprocedure (»proceduren«) vedrørende importen til Unionen af visse varmvalsede plader og ruller af rustfrit stål med oprindelse i Folkerepublikken Kina (»Kina«) og Indonesien som følge af en klage, indgivet den 26. august 2019 af Eurofer, European Steel Association (»klageren«), på vegne af fire EU-producenter, som repræsenterer hele EU's produktion af visse varmvalsede plader og ruller af rustfrit stål.
- (2) Den 12. august 2019 havde Kommissionen allerede offentliggjort en meddelelse om indledning af en antidumping-procedure vedrørende importen til Unionen af samme vare med oprindelse i Kina, Taiwan og Indonesien ⁽³⁾ (»den parallelle antidumpingprocedure«) i henhold til artikel 5 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/1036 ⁽⁴⁾ (»antidumpinggrundforordningen«).

1. DEN PÅGÆLDENDE VARE OG SAMME VARE

- (3) Den vare, der skal gøres til genstand for registrering (»den pågældende vare«), er fladvalsede varer af rustfrit stål, også i ruller (herunder varer tilskåret i længder og smalt båndjern), kun varmvalsede og med udelukkelse af varer, der ikke er i ruller, af bredde 600 mm eller mere og af tykkelse over 10 mm. Disse varer tariferes i øjeblikket under HS-kode 7219 11, 7219 12, 7219 13, 7219 14, 7219 22, 7219 23, 7219 24, 7220 11 og 7220 12. Disse HS-koder angives kun til orientering.

⁽¹⁾ EUT L 176 af 30.6.2016, s. 55.

⁽²⁾ Meddelelse om indledning af en antisubsidieprocedure vedrørende importen af visse varmvalsede plader og ruller af rustfrit stål med oprindelse i Folkerepublikken Kina og Indonesien (EUT C 342 af 10.10.2019, s. 18).

⁽³⁾ Meddelelse om indledning af en antidumpingprocedure vedrørende importen af visse varmvalsede plader og ruller af rustfrit stål med oprindelse i Folkerepublikken Kina, Taiwan og Indonesien (EUT C 269 I af 12.8.2019, s. 1).

⁽⁴⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/1036 af 8. juni 2016 om beskyttelse mod dumpingimport fra lande, der ikke er medlemmer af Den Europæiske Union (EUT L 176 af 30.6.2016, s. 21).

2. ANMODNING

- (4) Klageren anmodede allerede i sin klage om registrering af import. Den 31. oktober 2019 indgav klageren en særskilt anmodning om registrering for så vidt angår den import, der er genstand for denne procedure, jf. grundforordningens artikel 24, stk. 5. Klageren anmodede om, at importen af den pågældende vare gøres til genstand for registrering, således at der senere kan anvendes foranstaltninger mod denne import fra datoen for en sådan registrering. Yderligere indlæg til støtte for denne anmodning blev indgivet den 22. november og 10. december 2019.
- (5) Den 14. november 2019 fremsatte Marcegaglia Specialties («Marcegaglia»), en bruger af den pågældende vare, som samarbejder i forbindelse med antisubsidieproceduren, bemærkninger til klagerens anmodning om registrering af import.

3. BEGRUNDELSE FOR REGISTRERING

- (6) I henhold til grundforordningens artikel 24, stk. 5, kan Kommissionen pålægge toldmyndighederne at tage de nødvendige skridt til at registrere importen, således at der senere kan anvendes foranstaltninger over for denne import fra datoen for en sådan registrering. Importen kan gøres til genstand for registrering efter anmodning fra EU-erhvervsgrenen, hvis anmodningen herom indeholder tilstrækkelige beviser til at begrunde en sådan foranstaltning.
- (7) Ifølge klageren er registreringen berettiget, eftersom den pågældende vare med oprindelse i Kina og Indonesien subsidieres. Klageren hævdede, at EU-erhvervsgrenen forvoldes væsentlig skade som følge af en stigning i lavprisimporten, som vil undergrave den afhjælpende virkning af en eventuel endelig told ved at gøre oplagring mulig.
- (8) Kommissionen har undersøgt anmodningen i lyset af grundforordningens artikel 16, stk. 4. Kommissionen verificerede, om der var tale om kritiske omstændigheder, hvor der for så vidt angår den pågældende subsidierede vare forårsages skade, der vanskeligt kan afhjælpes, som følge af en omfattende indførsel inden for et forholdsvis kort tidsrum af en vare, hvortil der ydes udligningsberettigede subsidier, samt om det anses for påkrævet at pålægge denne indførsel udligningstold med tilbagevirkende kraft for at hindre, at der på ny vil blive forvoldt en sådan skade.

3.1. Subsidiering af den pågældende vare

- (9) Kommissionen har tilstrækkelige beviser for, at importen af den pågældende vare fra Kina og Indonesien subsidieres.
- (10) For så vidt angår Kina består den påståede subsidieringspraksis bl.a. i direkte overførsel af midler, indtægter, som staten giver afkald på, eller som ikke opkræves, og statslig levering af varer eller tjenesteydelser mod utilstrækkeligt vederlag. Dette omfatter f.eks. præferencelån og kreditter fra statsejede banker, eksportkreditsubsidieprogrammer, eksportgarantier og -forsikringer og støtteprogrammer, skattenedsættelser for virksomheder med højteknologi og ny teknologi, skattefradrag for forskning og udvikling, fremskyndet afskrivning af udstyr, der anvendes af højteknologiske virksomheder til højteknologisk udvikling og produktion, skattefritagelse for dividende mellem kvalificerede kinesiske virksomheder, nedsættelse af kildeskat for dividende fra kinesiske virksomheder med udenlandsk investering til deres ikke-kinesiske moderselskaber, skattefritagelse for brugsrettigheder til jord og eksportafgiftsnedsættelse samt statslig tilvejebringelse af jord og strøm mod utilstrækkeligt vederlag.
- (11) For så vidt angår Indonesien består den påståede subsidieringspraksis bl.a. i direkte overførsel af midler, indtægter, som staten giver afkald på, eller som ikke opkræves, og statslig levering af varer eller tjenesteydelser mod utilstrækkeligt vederlag. Dette omfatter f.eks. præferencelån, skattefordele i henhold til indonesisk lovgivning samt fritagelse for importafgifter på importerede råmaterialer og produktionsudstyr.
- (12) Det hævdes, at disse foranstaltninger udgør subsidier, eftersom de omfatter et finansielt bidrag fra regeringen i Kina, regeringen i Indonesien eller andre regionale og lokale myndigheder (herunder offentlige organer), hvorved de eksporterende producenter af den pågældende vare opnår en fordel. Det hævdes, at foranstaltningerne er betingede af eksportresultater og/eller anvendelse af indenlandske varer frem for importerede varer og/eller er begrænset til visse sektorer og/eller virksomhedstyper og/eller områder, og at de derfor er specifikke og udligningsberettigede.

- (13) Beviserne for subsidiering blev gjort tilgængelige i den åbne udgave af klagen og yderligere analyseret i notatet om tilstrækkeligheden af beviserne.
- (14) De beviser, der er til rådighed på nuværende tidspunkt, indikerer derfor, at eksporten af den pågældende vare er begunstiget ved udligningsberettigede subsidier.

3.2. Tilstedeværelsen af omfattende import inden for et forholdsvis kort tidsrum

- (15) I klagen og i de efterfølgende redegørelser vedrørende anmodningen om registrering viser dokumentationen vedrørende importmængden, at der var tale om en omfattende stigning i importen i absolutte tal og målt i markedsandel i perioden fra 2015 til juni 2019. Dokumentationen i klagen viser specifikt, at de kinesiske og indonesiske eksportører har foretaget en kraftig forøgelse af salgsmængden af den pågældende vare, der eksporteres til Unionen, hvilket resulterede i en markant stigning i markedsandelen til 28,7 % i den anden halvdel af 2018.
- (16) En analyse af udviklingen i importen i hele den betragtede periode og efter indledningen, dvs. ved at lægge Surveillance 2-data om den specifikke pågældende vare til dataene i klagen, giver ikke indtryk af, at den omfattende stigning i importen er ophørt:

Importmængden fra de pågældende lande (ton)

Oprindelse	2016	2017	2018	Undersøgelsesperiode (UP)	Gennemsnit pr. måned i UP	Månedligt gennemsnit efter indledning ⁽¹⁾
Kina	194 963	263 858	250 626	220 705	18 392	26 338
Indonesien	105	17	44 863	107 107	8 926	4 270
De pågældende lande	195 068	263 874	295 489	327 812	27 318	30 607

⁽¹⁾ Oktober 2019-november 2019.

Kilde:

- 2016-2018: klage
- UP og efter UP: Surveillance 2-databasen.

- (17) På grundlag af disse statistiske data fandt Kommissionen, at den omfattende import fra de pågældende lande blev bekræftet selv i de to måneder efter indledningen af undersøgelsen, dvs. i oktober og november 2019, med en månedlig gennemsnitlig importmængde i disse måneder, som lå 12 % over det høje niveau konstateret i undersøgelsesperioden. De statistiske data, som var tilgængelige for Kommissionen efter indledning af undersøgelsen, viser en stigende tendens i de importmængder, som kommer fra de pågældende lande. Disse stigninger udgør sammen med begge eksportlandes respektive markedsandele i hele den betragtede periode en omfattende import inden for et forholdsvis kort tidsrum, jf. grundforordningens artikel 16, stk. 4.

3.3. Skade, der vanskeligt kan afhjælpes, forårsages af denne import

- (18) Endvidere har Kommissionen tilstrækkelige beviser for, at eksportørernes subsidieringspraksis forvolder EU-erhvervsgrenen væsentlig skade. Mængde og priser for importen af den pågældende vare har haft en negativ indvirkning på salgsmængderne, på prisniveauet på EU-markedet og på EU-erhvervsgrenens markedsandel. Dette har haft betydelige negative følgevirkninger for de samlede resultater og EU-erhvervsgrenens finansielle situation. Beviserne vedrørende skadesfaktorerne i grundforordningens artikel 8, stk. 4, består af data, der er indeholdt i klagen og de efterfølgende redegørelser vedrørende registrering, og de er understøttet af offentligt tilgængelige data fra Eurostat. Af klagen fremgik det bl.a., at EU-erhvervsgrenens salg til ikke forretningsmæssigt forbundne parter var faldet med 6 % fra 2015 til 2018, at dens markedsandel i denne periode var faldet 4,3 %, og at rentabiliteten i 2018 var lav og udgjorde mindre end halvdelen af den rentabilitet, der blev opnået i 2017. Endvidere faldt rentabiliteten kraftigt i 2018 og lå på kun 2,2 % i den anden halvdel af det pågældende år. Det fremgik også af klagen, at beskæftigelsen var faldet med 3 % siden 2015.

- (19) Endvidere påpegede klageren i sin anmodning om registrering, at den i klagen konstaterede hurtige forringelse af EU-erhvervsgrenens situation i den anden halvdel af 2018 fortsatte i den første halvdel af 2019 med en yderligere nedgang i produktionsniveauet og et øget underbud i forbindelse med importen. Klageren gav også i sin anmodning om registrering belæg for en forværring af situationen siden da, og der blev bl.a. henvist til fire vigtige bekendtgørelser vedrørende omstrukturering af forskellig art hos diverse EU-producenter siden juli 2019, som berørte arbejdspladserne for hundredvis af deres ansatte. To af disse bekendtgørelser var fra så sent som oktober 2019.
- (20) Desuden foretog Kommissionen på dette stadie en vurdering af, om den forvoldte skade var vanskelig at afhjælpe. Når kinesiske og indonesiske leverandører er integreret i forsyningskæderne hos EU-erhvervsgrenens kunder, kan disse kunder være tilbageholdende med at skifte leverandør til fordel for EU-producenter. Desuden er det ikke sandsynligt, at EU-erhvervsgrenens kunder vil acceptere højere priser fra EU-erhvervsgrenens side, selv hvis Kommissionen hypotetisk set fremover indførte udligningsforanstaltninger uden tilbagevirkende kraft. Denne trussel om permanent tab af markedsandele eller reduceret indtægt udgør en skade, der vanskeligt kan afhjælpes.

3.4. Hindring af fornyet skade

- (21) Endelig fandt Kommissionen det i lyset af oplysningerne og overvejelserne i afsnit 3.3 ovenfor nødvendigt at forberede den mulige indførelse af foranstaltninger med tilbagevirkende kraft ved at indføre registrering for at hindre, at der på ny vil blive forvoldt en sådan skade. Markedsforholdene efter UP synes at bekræfte, at situationen for den indenlandske erhvervsgren forværres som følge af den væsentlige stigning i den subsidierede import til lave priser.

4. SAGSFORLØB

- (22) Kommissionen har derfor konkluderet, at der foreligger tilstrækkelige beviser til at berettige registrering af importen af den pågældende vare i henhold til grundforordningens artikel 24, stk. 5.
- (23) Alle interesserede parter opfordres til at tilkendegive deres synspunkter skriftligt og fremlægge dokumentation herfor. Kommissionen kan desuden høre interesserede parter, hvis de anmoder skriftligt herom og kan godtgøre, at der er særlige grunde til, at de bør høres.

5. REGISTRERING

- (24) I henhold til grundforordningens artikel 24, stk. 5, bør importen af den pågældende vare gøres til genstand for registrering for at sikre, at hvis undersøgelsen skulle føre til indførelse af udligningstold, kan denne told, hvis de nødvendige betingelser er opfyldt, opkræves med tilbagevirkende kraft af den registrerede import i overensstemmelse med gældende retlige bestemmelser.
- (25) Enhver fremtidig betalingsforpligtelse udspringer af resultaterne af antisubsidieundersøgelsen.
- (26) På dette stadie i undersøgelsen er det ikke endnu muligt at anslå subsidiebeløbet i Kina og Indonesien. Klagen indeholder ikke et nøjagtigt skøn over subsidiebeløbet, som normalt bør anvendes som grundlag for at fastlægge udligningstolden. Klagen indeholder kun et skøn over skadestærsklen på 29,1 % for Kina og 39,8 % for Indonesien. I overensstemmelse med grundforordningens artikel 15, stk. 1, fjerde afsnit, vil dette anslåede omfang af betalingsforpligtelsen kun være relevant, såfremt en told baseret på det udligningsberettigede subsidiebeløb er højere, og Kommissionen klart konkluderer, at det ikke er i Unionens interesse at pålægge denne højere told.

6. BEHANDLING AF PERSONOPLYSNINGER

- (27) Personoplysninger indsamlet i forbindelse med denne registrering vil blive behandlet i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1725 ⁽⁵⁾

⁽⁵⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1725 af 23. oktober 2018 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger i Unionens institutioner, organer, kontorer og agenturer og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af forordning (EF) nr. 45/2001 og afgørelse nr. 1247/2002/EF (EUT L 295 af 21.11.2018, p. 39).

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

Toldmyndighederne pålægges hermed i henhold til artikel 24, stk. 5, i forordning (EU) 2016/1037 at træffe de nødvendige foranstaltninger til at registrere import til Unionen af fladvalsede varer af rustfrit stål, også i ruller (herunder varer tilskåret i længder og smalt båndjern), kun varmvalsede og med udelukkelse af varer, der ikke er i ruller, af bredde 600 mm eller mere og af tykkelse over 10 mm, som i øjeblikket tariferes under HS-kode 7219 11, 7219 12, 7219 13, 7219 14, 7219 22, 7219 23, 7219 24, 7220 11 og 7220 12 og med oprindelse i Folkerepublikken Kina og Indonesien.

Registreringen ophører ni måneder efter datoen for denne forordnings ikrafttrædelse.

Alle interesserede parter opfordres til skriftligt at give deres synspunkter til kende, fremlægge dokumentation eller anmode om at blive hørt senest 21 dage efter offentliggørelsen af denne forordning.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 23. januar 2020.

På Kommissionens vegne
Ursula VON DER LEYEN
Formand

KOMMISSIONENS GENNEMFØRELSESFORORDNING (EU) 2020/106
af 23. januar 2020
om godkendelse af natriumformiat som fodertilsætningsstof til alle dyrearter
(EØS-relevant tekst)

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1831/2003 af 22. september 2003 om fodertilsætningsstoffer ⁽¹⁾, særlig artikel 9, stk. 2, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Forordning (EF) nr. 1831/2003 indeholder bestemmelser om godkendelse af fodertilsætningsstoffer og om grundlaget og procedurerne for meddelelse af sådan godkendelse.
- (2) Der er i overensstemmelse med artikel 7 i forordning (EF) nr. 1831/2003 indgivet en ansøgning om godkendelse af natriumformiat. Ansøgningen var vedlagt de oplysninger og dokumenter, der kræves i henhold til artikel 7, stk. 3, i forordning (EF) nr. 1831/2003.
- (3) Ansøgningen vedrører godkendelse i tilsætningsstokategorien »teknologiske tilsætningsstoffer« af natriumformiat som fodertilsætningsstof til alle dyrearter.
- (4) Den Europæiske Fødevarerikkerhedsautoritet (»autoriteten«) konkluderede i sine udtalelser af 30. april 2015 ⁽²⁾ og 26. februar 2019 ⁽³⁾, at natriumformiat under de foreslåede anvendelsesbetingelser ikke har skadelige virkninger på dyrs sundhed, forbrugernes sikkerhed eller miljøet. Den konkluderede også, at stoffet er let øjenirriterende og et hudsensibiliserende stof. Da eksponeringen for natriumformiat ved indånding anses for at udgøre en risiko for ubeskyttede arbejdstagere, der håndterer tilsætningsstoffet, er det desuden hensigtsmæssigt at betragte tilsætningsstoffet som et respiratorisk irriterende stof. Kommissionen mener derfor, at der bør træffes passende beskyttelsesforanstaltninger for at forhindre negative virkninger for menneskers sundhed, navnlig hvad angår brugerne af tilsætningsstoffet. Autoriteten konkluderede også, at natriumformiat potentielt kan være effektivt som hygiejneforbedrende middel i foderstoffer. Autoriteten mener ikke, at der er behov for særlige krav om overvågning efter markedsføringen. Den har også gennemgået den rapport om metoden til analyse af fodertilsætningsstoffer i foder, der blev forelagt af det ved forordning (EF) nr. 1831/2003 oprettede referencelaboratorium.
- (5) Vurderingen af natriumformiat viser, at betingelserne for godkendelse, jf. artikel 5 i forordning (EF) nr. 1831/2003, er opfyldt. Anvendelsen af natriumformiat bør derfor godkendes som anført i bilaget til nærværende forordning.
- (6) Foranstaltningerne i denne forordning er i overensstemmelse med udtalelse fra Den Stående Komité for Planter, Dyr, Fødevarer og Foder —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

Godkendelse

Det i bilaget opførte stof, som tilhører tilsætningsstokategorien »teknologiske tilsætningsstoffer« og den funktionelle gruppe »hygiejneforbedrende midler«, tillades anvendt som fodertilsætningsstof på de betingelser, der er fastsat i samme bilag.

⁽¹⁾ EUT L 268 af 18.10.2003, s. 29.

⁽²⁾ EFSA Journal 2015: 13(5):4113.

⁽³⁾ EFSA Journal 2019: 17(3):5645.

*Artikel 2***Ikrafttræden**

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 23. januar 2020.

På Kommissionens vegne
Ursula VON DER LEYEN
Formand

Tilsætningsstoffets identifikationsnummer	Tilsætningsstof	Kemisk betegnelse, beskrivelse og analysemetoder	Dyreart eller -kategori	Maksimumsaldet	Minimumsindhold	Maksimumsindhold	Andre bestemmelser	Godkendelse gyldig til
					mg myresyre/kg fuldfoder med et vandindhold på 12 %			
Teknologiske tilsætningsstoffer: hygiejneforbedrende midler								
1k237	Natriumformiat	Tilsætningsstoffets sammensætning Flydende form ≥ 15 % natriumformiat ≤ 75 % myresyre ≤ 25 % vand	Alle dyrearter undtagen svin	—	—	10 000 (ækvivalent til myresyre)	1. I brugsvejledningen for anvendelsen af tilsætningsstoffet og forblandinger angives oplagingsbetingelserne. 2. Blandinger af forskellige kilder til myresyre må ikke overskride det tilladte maksimumsindhold i fuldfoder. 3. Foderstofvirksomhedslederne fastlægger driftsprocedurer og administrative foranstaltninger for brugerne af tilsætningsstoffet og forblandingerne med henblik på at imødegå risici ved anvendelse. Hvis disse risici ikke kan fjernes eller begrænses til et minimum gennem sådanne procedurer og foranstaltninger, skal tilsætningsstoffet og forblandingerne anvendes med personlige værnemidler, herunder åndedrætsværn, sikkerhedsbriller og -handsker.	13. februar 2030
		Aktivstoffets karakteristika Natriumformiat ≥ 15 % (flydende form) myresyre ≤ 75 % Fremstillet ved kemisk syntese	Svin	—	—	12 000 (ækvivalent til myresyre)		
		Analyselokalitet ⁽¹⁾ Til bestemmelse af natrium i fødevaretilsætningsstoffer: EN ISO 6869: atomabsorptionsspektrometri (AAS) — EN ISO 15510: induktivt koblet plasmaatomemissionsspektrometri (ICP-AES). Til bestemmelse af det samlede indhold af format i fødevaretilsætningsstoffer: EN 15909 — omvendt fase-HPLC med UV-detektion (RP-HPLC/UV). Til bestemmelse af det samlede indhold af format i forblandinger og foder: Ion-exclusion-højtryksvæskeskromatografi med UV-detektion eller detektion ved hjælp af brydningsindeks (HPLC-UV/RI) eller ionkromatografi med elektrisk ledningsevnedetektion (IC/ECD).						

⁽¹⁾ Nærmere detaljer om analysemetoderne findes på referencelaboratoriets hjemmeside: <https://ec.europa.eu/jrc/en/eurl/feed-additives/evaluation-reports>

KOMMISSIONENS GENNEMFØRELSESFORORDNING (EU) 2020/107**af 23. januar 2020****om godkendelse af ponceau 4R som tilsætningsstof til foder til hunde, katte og prydfisk****(EØS-relevant tekst)**

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1831/2003 af 22. september 2003 om fodertilsætningsstoffer ⁽¹⁾, særlig artikel 9, stk. 2, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Forordning (EF) nr. 1831/2003 indeholder bestemmelser om godkendelse af fodertilsætningsstoffer og om grundlaget og procedurerne for meddelelse af sådan godkendelse. Artikel 10, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1831/2003 indeholder bestemmelser om en ny vurdering af tilsætningsstoffer, der er godkendt i henhold til Rådets direktiv 70/524/EØF ⁽²⁾.
- (2) Ponceau 4R blev godkendt uden tidsbegrænsning i overensstemmelse med direktiv 70/524/EØF som tilsætningsstof til foder til prydfisk, der tilhører gruppen »farvestoffer, herunder pigmenter« under overskriften »andre farvestoffer«. Stoffet blev også godkendt uden tidsbegrænsning som tilsætningsstof til foder til hunde og katte i gruppen »farvestoffer, herunder pigmenter« under overskriften »farvestoffer, som i henhold til fællesskabsbestemmelserne er godkendt til farvning af fødevarer«. Tilsætningsstoffet blev derpå opført i registret over fodertilsætningsstoffer som et eksisterende produkt, jf. artikel 10, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 1831/2003.
- (3) Der er i overensstemmelse med artikel 10, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1831/2003 sammenholdt med samme forordnings artikel 7 indgivet en ansøgning om en ny vurdering af ponceau 4R som tilsætningsstof til foder til prydfisk samt til hunde og katte. Ansøgeren anmodede om, at dette tilsætningsstof klassificeres i tilsætningsstofkategorien »sensorisk tilsætningsstoffer« og i den funktionelle gruppe »farvestoffer«. Ansøgningen var vedlagt de oplysninger og dokumenter, der kræves i henhold til artikel 7, stk. 3, i forordning (EF) nr. 1831/2003.
- (4) Den Europæiske Fødevarer sikkerhedsautoritet (»autoriteten«) konkluderede i sin udtalelse af 6. marts 2018 ⁽³⁾, at ponceau 4R under de foreslåede anvendelsesbetingelser ikke har skadelige virkninger på dyrs sundhed. Den konkluderede også, at eksponering for tilsætningsstoffet via indånding betragtes som farlig for brugeren af tilsætningsstoffet, og at der ikke kan drages nogen konklusioner vedrørende potentiel irritation af hud eller øjne og hudsensibilisering. Kommissionen mener derfor, at der bør træffes passende beskyttelsesforanstaltninger for at forhindre negative virkninger for menneskers sundhed, navnlig hvad angår brugerne af tilsætningsstoffet. I overensstemmelse med Kommissionens forordning (EF) nr. 429/2008 ⁽⁴⁾ fastslås det i vurderingen af miljørisici, fase I, at ponceau 4R, som et tilsætningsstof beregnet til dyr, der ikke er bestemt til fødevarerproduktion, er undtaget fra yderligere vurdering, da det er usandsynligt, at stoffet har en væsentlig indvirkning på miljøet, da autoriteten i sine ovennævnte udtalelser ikke har konstateret videnskabeligt baseret evidens, der kan give anledning til bekymring. Autoriteten anførte også, at der for dette tilsætningsstof, som er tilladt i fødevarer, hvor funktionen i foder er den samme som i fødevarer, formentlig ikke er behov for yderligere dokumentation for virkningen. I betragtning af de mange fodertilsætningsstoffer har Kommissionen dog anmodet om mere dokumentation. Ansøgeren har dokumenteret effektiviteten i en typisk fodermatrice for 50 mg/kg men har også angivet, at der for andre matricer (farve i dyrefoder kan variere fra næsten hvid til mørkebrun) kan anvendes lavere niveauer, navnlig i lyse matricer (ansøgeren fremlagde i dossieret bevis for lavere niveauer). Da den anbefalede grænseværdi, som autoriteten foreslog for dette tilsætningsstof, svarer til de tilladte niveauer for fødevarer i forskellige typer produkter, fandt Kommissionen, at der er tilstrækkelig dokumentation for virkningen af dette stof. Autoriteten mener ikke, at der er behov for særlige krav vedrørende overvågning efter markedsføringen. Den har også gennemgået den rapport om metoder til analyse af fodertilsætningsstoffet, der blev forelagt af det ved forordning (EF) nr. 1831/2003 oprettede referencelaboratorium.

⁽¹⁾ EUT L 268 af 18.10.2003, s. 29.⁽²⁾ Rådets direktiv 70/524/EØF af 23. november 1970 om tilsætningsstoffer til foderstoffer (EFT L 270 af 14.12.1970, s. 1).⁽³⁾ EFSA Journal 2018 16(3):5222.⁽⁴⁾ Kommissionens forordning (EF) nr. 429/2008 af 25. april 2008 om gennemførelsesbestemmelser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1831/2003 for så vidt angår udarbejdelse og indgivelse af ansøgninger samt vurdering og godkendelse af fodertilsætningsstoffer (EUT L 133 af 22.5.2008, s. 1).

- (5) Vurderingen af ponceau 4R viser, at betingelserne for godkendelse, jf. artikel 5 i forordning (EF) nr. 1831/2003, er opfyldt. Derfor bør anvendelsen af dette tilsætningsstof godkendes som anført i bilaget til nærværende forordning.
- (6) Da der ikke er sikkerhedshensyn, som kræver øjeblikkelig anvendelse af ændringerne i betingelserne for godkendelsen af det pågældende tilsætningsstof, bør der indrømmes en overgangsperiode, så berørte parter kan forberede sig på at opfylde de nye krav i godkendelsen.
- (7) Foranstaltningerne i denne forordning er i overensstemmelse med udtalelse fra Den Stående Komité for Planter, Dyr, Fødevarer og Foder —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

Godkendelse

Det i bilaget opførte tilsætningsstof, der tilhører tilsætningsstoffkategorien »sensoriske tilsætningsstoffer« og den funktionelle gruppe »farvestoffer«, godkendes som fodertilsætningsstof på de betingelser, der er fastsat i bilaget.

Artikel 2

Overgangsbestemmelser

1. Det i bilaget opførte tilsætningsstof samt forblandinger, der indeholder dette tilsætningsstof, som er produceret og mærket før den 13. august 2020 i overensstemmelse med de regler, der finder anvendelse før den 13. februar 2020, kan fortsat markedsføres og anvendes, indtil de eksisterende lagre er opbrugt.
2. Fodermidler samt foderblandinger, der indeholder det stof, der er omhandlet i bilaget, og som er produceret og mærket før den 13. februar 2022 i overensstemmelse med de regler, der finder anvendelse før den 13. februar 2020, kan fortsat markedsføres og anvendes, indtil de eksisterende lagre er opbrugt.

Artikel 3

Ikrafttræden

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 23. januar 2020.

På Kommissionens vegne
Formand
Ursula VON DER LEYEN

Tilsætningsstoffets identifikationsnummer	Tilsætningsstof	Sammensætning, kemisk betegnelse, beskrivelse, analysemetode	Dyreart eller -kategori	Maksimumsalder	Minimumsindhold	Maksimumsindhold	Andre bestemmelser	Godkendelse gyldig til
					mg aktivstof/kg fuldfoder med et vandindhold på 12 %			

Kategori: Sensoriske tilsætningsstoffer. Funktionel gruppe: Farvestoffer. i) Stoffer, der giver foderstoffer farve eller giver dem deres oprindelige farve tilbage

2a124	Ponceau 4R	<i>Tilsætningsstoffets sammensætning</i> Beskrivelsen af ponceau 4R gælder natriumsaltet som vigtigste komponent. Fast form (pulver eller granulater)	Katte	—	—	31	- I brugsvejledningen for anvendelsen af tilsætningsstoffet og forblandingen angives oplagringsbetingelserne og stabilitet over for varmebehandling. - Foderstofvirksomhedslederne fastlægger driftsprocedurer og administrative foranstaltninger for brugerne af tilsætningsstoffet og forblandingerne med henblik på at imødegå risici ved anvendelse. Hvis disse risici ikke kan fjernes eller begrænses til et minimum ved hjælp af sådanne procedurer og foranstaltninger, skal tilsætningsstoffet og forblandingerne anvendes med personlige værnemidler, herunder øjen- og hudbeskyttelse samt åndedrætsværn.	13. februar 2030
		<i>Aktivstoffets karakteristika som natriumsalt</i> Ponceau 4R består hovedsagelig af trinatrium-2-hydroxy-1-(4-sulfonato-1-naphthylazo)naphthalen-6,8-disulfonat og andre farvestoffer samt natriumchlorid og/eller natriumsulfat som de vigtigste ufarvede bestanddele. Calcium- og kaliumsaltene er også tilladt Kemisk formel: $C_{20}H_{11}N_2O_{10}S_3Na_3$ Fast form (pulver eller granulater) fremstillet ved kemisk syntese CAS-nr.: 2611-82-7 Renhedskriterier — Farvestof i alt, beregnet som natriumsalt ≥ 80 % (assay) — Andre farvestoffer ≤ 1 % — Andre organiske forbindelser end farvestoffer $\leq 0,5$ % — Ikke-sulfonerede primære aromatiske aminer (beregnet som anilin) $\leq 0,01$ %.						
		<i>Analysemetode ⁽¹⁾</i> Til kvantificering af farvestof i alt i ponceau 4R i fodertilsætningsstoffet: Spektrofotometri ved 505 nm og titrering med titanchlorid som beskrevet i Kommissionens forordning (EU) nr. 231/2012, der henviser til FAO JECFA Combined Compendium for Food Additive Specifications (Analytical methods Vol. 4); and the Monograph No. 11 (2011) »Ponceau 4R«. Til kvantificering af ponceau 4R i foderstoffer:	Hunde	—	—	37		

Tilsætningsstoffets identifikationsnum-mer	Tilsæt-ningsstof	Sammensætning, kemisk betegnelse, beskrivelse, analysemetode	Dyreart eller -kategori	Maksimum-salder	Minimum-sindhold	Maksimum-sindhold	Andre bestemmelser	Godkendelse gyldig til
					mg aktivstof/kg fuldfoder med et vandindhold på 12 %			
		Højtryksvæskerkromatografi kombineret med tan-demmassespektrometri (LC-MS/MS)						

Kategori: Sensoriske tilsætningsstoffer. Funktionel gruppe: Farvestoffer. iii) Stoffer, som påvirker farven hos prydfisk og prydfugle positivt

2a124	Ponceau 4R	<i>Tilsætningsstoffets sammensætning</i> Beskrivelsen af ponceau 4R gælder natriumsaltet som vigtigste komponent. Fast form (pulver eller granulater) <i>Aktivstoffets karakteristika som natriumsalt</i> Ponceau 4R består hovedsagelig af trinatrium-2-hydroxy-1-(4-sulfonato-1-naphthylazo)naphthalen-6,8-disulfonat og andre farvestoffer samt natriumchlorid og/eller natriumsulfat som de vigtigste ufarvede bestanddele. Calcium- og kaliumsaltene er også tilladt Kemisk formel: $C_{20}H_{11}N_2O_{10}S_3Na_3$ Fast form (pulver eller granulater) fremstillet ved kemisk syntese CAS-nr.: 2611-82-7 Renhedskriterier — Farvestof i alt, beregnet som natriumsalt ≥ 80 % (assay) — Andre farvestoffer ≤ 1 %: — Andre organiske forbindelser end farvestoffer $\leq 0,5$ %: — Ikke-sulfonerede primære aromatiske aminer (beregnet som anilin) $\leq 0,01$ %. <i>Analysemetode ⁽¹⁾</i> Til kvantificering af farvestof i alt i ponceau 4R i fodertilsætningsstoffet: Spektrofotometri ved 505 nm og titrering med titanchlorid som beskrevet i Kommissionens forordning (EU) nr. 231/2012, der henviser til FAO JECFA Combined Compendium for Food Additive Specifications (Analytical methods Vol. 4); and the Monograph No. 11 (2011) »Ponceau 4R«. Til kvantificering af ponceau 4R i foderstoffer:	Prydfisk	—	—	137	1. I brugsvejledningen for anvendelsen af tilsætningsstoffet og for blandingen angives oplagringsbetingelserne og stabilitet over for varmebehandling. 2. Foderstofvirksomhedslederne fastlægger driftsprocedurer og administrative foranstaltninger for brugerne af tilsætningsstoffet og forblandingerne med henblik på at imødegå risici ved anvendelse. Hvis disse risici ikke kan fjernes eller begrænses til et minimum ved hjælp af sådanne procedurer og foranstaltninger, skal tilsætningsstoffet og forblandingerne anvendes med personlige værnemidler, herunder øjen- og hudbeskyttelse samt åndedrætsværn.	13. februar 2030
-------	------------	---	----------	---	---	-----	---	------------------

Tilsætningsstoffets identifikationsnummer	Tilsætningsstof	Sammensætning, kemisk betegnelse, beskrivelse, analysemetode	Dyreart eller -kategori	Maksimumsalder	Minimumsindhold	Maksimumsindhold	Andre bestemmelser	Godkendelse gyldig til
					mg aktivstof/kg fuldfoder med et vandindhold på 12 %			
		Højtryksvæskerkromatografi kombineret med tandemmassespektrometri (LC-MS/MS)						

(¹) Nærmere oplysninger om analysemetoderne findes på referencelaboratoriets hjemmeside: <https://ec.europa.eu/jrc/en/eurl/feed-additives/evaluation-reports>.

AFGØRELSE

KOMMISSIONENS AFGØRELSE (EU) 2020/108

af 23. januar 2020

om ændring af bilaget til den monetære aftale mellem Den Europæiske Union og Republikken San Marino

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til den monetære aftale af 27. marts 2012 mellem Den Europæiske Union og Republikken San Marino ⁽¹⁾, særlig artikel 8, stk. 5, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I henhold til artikel 8 i den monetære aftale mellem Den Europæiske Union og Republikken San Marino (i det følgende benævnt »den monetære aftale«) skal Republikken San Marino gennemføre EU-retsakter og -regler vedrørende eurosedler og -mønter, lovgivning om banker og finansieringsinstitutter, forebyggende foranstaltninger mod hvidvaskning af penge, forebyggende foranstaltninger mod svig og forfalskning i forbindelse med konanter og andre betalingsmidler end konanter, medaljer og møntefterligninger samt krav om statistiske indberetninger. Disse retsakter og regler er opført i bilaget til den monetære aftale.
- (2) Kommissionen skal en gang om året eller, hvis det skønnes hensigtsmæssigt, oftere foretage ændringer af bilaget til den monetære aftale for at tage højde for nye relevante EU-retsakter og -regler samt ændringer i eksisterende EU-retsakter og regler.
- (3) Visse EU-retsakter og -regler er ikke længere relevante og bør derfor slettes fra bilaget, mens der er vedtaget nogle nye relevante EU-retsakter og -regler og ændringer af eksisterende retsakter, som skal føjes til bilaget.
- (4) Bilaget til den monetære aftale bør derfor ændres —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

Bilaget til den monetære aftale mellem Den Europæiske Union og Republikken San Marino erstattes af teksten i bilaget til denne afgørelse.

Artikel 2

Denne afgørelse træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Udfærdiget i Bruxelles, den 23. januar 2020.

På Kommissionens vegne
Ursula VON DER LEYEN
Formand

⁽¹⁾ EUT C 121 af 26.4.2012, s. 5.

BILAG

»BILAG

	Bestemmelser, der skal gennemføres	Gennemførelsesfrist
	Forebyggelse af hvidvaskning af penge	
1	Rådets afgørelse 2000/642/RIA af 17. oktober 2000 om samarbejdsordninger mellem medlemsstaternes finansielle efterretningsenheder for så vidt angår udveksling af oplysninger (EFT L 271 af 24.10.2000, s. 4)	1. september 2013
2	Rådets rammeafgørelse 2001/500/RIA af 26. juni 2001 om hvidvaskning af penge, identifikation, opsporing, indefrysning eller beslaglæggelse og konfiskation af redskaber og udbytte fra strafbart forhold (EFT L 182 af 5.7.2001, s. 1)	
3	Rådets rammeafgørelse 2005/212/RIA af 24. februar 2005 om konfiskation af udbytte, redskaber og formuegoder fra strafbart forhold (EUT L 68 af 15.3.2005, s. 49)	1. oktober 2014 ⁽¹⁾
4	Rådets afgørelse 2007/845/RIA af 6. december 2007 om samarbejde mellem medlemsstaternes kontorer for inddrivelse af aktiver om opsporing og identificering af udbyttet fra strafbart forhold eller andre formuegoder forbundet med kriminalitet (EUT L 332 af 18.12.2007, s. 103)	
5	Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/42/EU af 3. april 2014 om indefrysning og konfiskation af redskaber og udbytte fra strafbart forhold i Den Europæiske Union (EUT L 127 af 29.4.2014, s. 39)	1. november 2016 ⁽²⁾
6	Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2015/847 af 20. maj 2015 om oplysninger, der skal medsendes ved pengeoverførsler, og om ophævelse af forordning (EF) nr. 1781/2006 (EUT L 141 af 5.6.2015, s. 1)	1. oktober 2017 ⁽³⁾
7	Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/849 af 20. maj 2015 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012 og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/60/EF samt Kommissionens direktiv 2006/70/EF (EUT L 141 af 5.6.2015, s. 73)	1. oktober 2017 ⁽³⁾
8	Ændret ved: Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2018/843 af 30. maj 2018 om ændring af direktiv (EU) 2015/849 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme og om ændring af direktiv 2009/138/EF og 2013/36/EU (EUT L 156 af 19.6.2018, s. 43)	31. december 2020 ⁽⁶⁾
9	Suppleret ved: Kommissionens delegerede forordning (EU) 2016/1675 af 14. juli 2016 til supplerung af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/849 gennem identificering af højrisikotredjelande med strategiske mangler (EUT L 254 af 20.9.2016, s. 1)	1. oktober 2017 ⁽⁵⁾
10	Ændret ved: Kommissionens delegerede forordning (EU) 2018/105 af 27. oktober 2017 om ændring af delegeret forordning (EU) 2016/1675, idet Etiopien indsættes i skemaet i bilagets punkt I (EUT L 19 af 24.1.2018, s. 1)	31. marts 2019 ⁽⁶⁾
11	Kommissionens delegerede forordning (EU) 2018/212 af 13. december 2017 om ændring af delegeret forordning (EU) 2016/1675 til supplerung af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/849, idet Sri Lanka, Trinidad og Tobago samt Tunesien tilføjes til skemaet i bilagets punkt I (EUT L 41 af 14.2.2018, s. 4)	31. marts 2019 ⁽⁶⁾

	Bestemmelser, der skal gennemføres	Gennemførelsesfrist
12	Kommissionens delegerede forordning (EU) 2018/1108 af 7. maj 2018 til supplerende af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/849 med reguleringssædssige tekniske standarder vedrørende kriterierne for udpegning af centrale kontaktpunkter for udstedere af elektroniske penge og udbydere af betalingstjenester og med bestemmelser vedrørende deres funktioner (EUT L 203 af 10.8.2018, s. 2)	31. december 2020 ⁽⁷⁾
13	Kommissionens delegerede forordning (EU) 2018/1467 af 27. juli 2018 om ændring af delegeret forordning (EU) 2016/1675 til supplerende af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/849, idet Pakistan tilføjes til skemaet i bilagets punkt I (EUT L 246 af 2.10.2018, s. 1)	31. december 2019 ⁽⁷⁾
14	Kommissionens delegerede forordning (EU) 2019/758 af 31. januar 2019 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/849 for så vidt angår reguleringssædssige tekniske standarder for de tiltag samt arten af supplerende foranstaltninger, som kreditinstitutter og finansieringsinstitutter som minimum skal gennemføre for at begrænse hvidvask af penge og finansiering af terrorisme i visse tredjelande (EUT L 125 af 14.5.2019, s. 4)	31. december 2020 ⁽⁷⁾
15	Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1672 af 23. oktober 2018 om kontrol med likvide midler, der føres ind i eller ud af Unionen, og om ophævelse af forordning (EF) nr. 1889/2005 (EUT L 284 af 12.11.2018, s. 6).	31. december 2021 ⁽⁷⁾
16	Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2018/1673 af 23. oktober 2018 om strafferetlig bekæmpelse af hvidvask af penge (EUT L 284 af 12.11.2018, s. 22)	31. december 2021 ⁽⁷⁾
	Forebyggelse af svig og falskmøntneri	
17	Rådets forordning (EF) nr. 1338/2001 af 28. juni 2001 om fastlæggelse af de foranstaltninger, der er nødvendige for at beskytte euroen mod falskmøntneri (EFT L 181 af 4.7.2001, s. 6) Ændret ved:	1. september 2013
18	Rådets forordning (EF) nr. 44/2009 af 18. december 2008 om ændring af forordning (EF) nr. 1338/2001 om fastlæggelse af de foranstaltninger, der er nødvendige for at beskytte euroen mod falskmøntneri (EUT L 17 af 22.1.2009, s. 1)	
19	Rådets afgørelse 2001/887/RIA af 6. december 2001 om beskyttelse af euroen mod falskmøntneri (EFT L 329 af 14.12.2001, s. 1)	1. september 2013
20	Rådets beslutning 2003/861/EF af 8. december 2003 om analyse og samarbejde vedrørende falske euromønter (EUT L 325 af 12.12.2003, s. 44)	1. september 2013
21	Rådets forordning (EF) nr. 2182/2004 af 6. december 2004 om medaljer og møntefterligninger, der ligner euromønter (EUT L 373 af 21.12.2004, s. 1) Ændret ved:	1. september 2013
22	Rådets forordning (EF) nr. 46/2009 af 18. december 2008 om ændring af forordning (EF) nr. 2182/2004 om medaljer og møntefterligninger, der ligner euromønter (EUT L 17 af 22.1.2009, s. 5)	
23	Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/62/EU af 15. maj 2014 om strafferetlig beskyttelse af euroen og andre valutaer mod falskmøntneri og om erstatning af Rådets rammeafgørelse 2000/383/RIA (EUT L 151 af 21.5.2014, s. 1)	1. juli 2016 ⁽²⁾
24	Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/713 af 17. april 2019 om bekæmpelse af svig og forfalskning i forbindelse med andre betalingsmidler end kontanter og om erstatning af Rådets rammeafgørelse 2001/413/RIA (EUT L 123 af 10.5.2019, s. 18)	31. december 2021 ⁽⁷⁾

	Bestemmelser, der skal gennemføres	Gennemførelsesfrist
	Regler om eurosedler og -mønter	
25	Rådets forordning (EF) nr. 2532/98 af 23. november 1998 om Den Europæiske Centralbanks beføjelser til at pålægge sanktioner (EFT L 318 af 27.11.1998, s. 4)	1. september 2013
26	Rådets konklusioner af 10. maj 1999 om kvalitetsstyringssystemet for euromønter	1. september 2013
27	Meddelelse fra Kommissionen 2001/C 318/03 af 22. oktober 2001 om ophavsretlig beskyttelse af designet på euromønternes fælles side (KOM(2001) 600 endelig) (EFT C 318 af 13.11.2001, s. 3)	1. september 2013
28	Den Europæiske Centralbanks retningslinje ECB/2003/5 af 20. marts 2003 om håndhævelse af foranstaltninger mod ikke-tilladte gengivelser af eurosedler og om ombytning og inddragelse af eurosedler (EUT L 78 af 25.3.2003, s. 20)	1. september 2013
	Ændret ved:	
29	Den Europæiske Centralbanks retningslinje ECB/2013/11 af 19. april 2013 om ændring af retningslinje ECB/2003/5 om håndhævelse af foranstaltninger mod ikke-tilladte gengivelser af eurosedler og om ombytning og inddragelse af eurosedler (EUT L 118 af 30.4.2013, s. 43)	1. oktober 2013 ⁽¹⁾
30	Den Europæiske Centralbanks afgørelse ECB/2010/14 af 16. september 2010 om kontrol af eurosedlers ægthed og kvalitet og om recirkulering af eurosedler (EUT L 267 af 9.10.2010, s. 1)	1. september 2013
	Ændret ved:	
31	Den Europæiske Centralbanks beslutning ECB/2012/19 af 7. september 2012 om ændring af afgørelse ECB/2010/14 om kontrol af eurosedlers ægthed og kvalitet og om recirkulering af eurosedler (2012/507/EU) (EUT L 253 af 20.9.2012, s. 19)	1. oktober 2013 ⁽¹⁾
32	Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1210/2010 af 15. december 2010 om autentificering af euromønter og håndtering af euromønter, der er uegnede til at være i omløb (EUT L 339 af 22.12.2010, s. 1)	1. september 2013
33	Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1214/2011 af 16. november 2011 om erhvervmæssig grænseoverskridende landevejstransport af eurokontanter mellem medlemsstaterne i eurområdet (EUT L 316 af 29.11.2011, s. 1)	1. oktober 2014 ⁽¹⁾
34	Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 651/2012 af 4. juli 2012 om udstedelse af euromønter (EUT L 201 af 27.7.2012, s. 135)	1. oktober 2013 ⁽¹⁾
35	Afgørelse ECB/2013/10 om pålydende værdi, specifikationer, gengivelse, ombytning og inddragelse af eurosedler (EUT L 118 af 30.4.2013, s. 37).	1. oktober 2013 ⁽¹⁾
	Ændret ved:	
	Den Europæiske Centralbanks afgørelse (EU) 2019/669 af 4. april 2019 om ændring af afgørelse ECB/2013/10 om pålydende værdi, specifikationer, gengivelse, ombytning og inddragelse af eurosedler (EUT L 113 af 29.4.2019, s. 6)	31. december 2020 ⁽⁷⁾
36	Rådets forordning (EU) nr. 729/2014 af 24. juni 2014 om pålydende værdi og tekniske specifikationer for euromønter, som er bestemt til at sættes i omløb (EUT L 194 af 2.7.2014, s. 1)	1. oktober 2013 ⁽¹⁾

	Bestemmelser, der skal gennemføres	Gennemførelsesfrist
	Lovgivning om bank- og finanssektoren	
37	Rådets direktiv 86/635/EØF af 8. december 1986 om bankers og andre penge- og finansieringsinstitutters årsregnskaber og konsoliderede regnskaber (EFT L 372 af 31.12.1986, s. 1) Ændret ved:	1. september 2016
38	Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/65/EF af 27. september 2001 om ændring af Rådets direktiv 78/660/EØF, 83/349/EØF og 86/635/EØF for så vidt angår værdiansættelsesregler for visse selskabsformers samt bankers og andre penge- og finansieringsinstitutters årsregnskaber og konsoliderede regnskaber (EFT L 283 af 27.10.2001, s. 28)	
39	Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/51/EF af 18. juni 2003 om ændring af direktiv 78/660/EØF, 83/349/EØF, 86/635/EØF og 91/674/EØF om årsregnskaber og konsoliderede regnskaber for visse selskabsformer, banker og andre penge- og finansieringsinstitutter samt forsikringsselskaber (EUT L 178 af 17.7.2003, s. 16)	
40	Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/46/EF af 14. juni 2006 om ændring af Rådets direktiv 78/660/EØF om årsregnskaberne for visse selskabsformer, 83/349/EØF om konsoliderede regnskaber, 86/635/EØF om bankers og andre penge- og finansieringsinstitutters årsregnskaber og konsoliderede regnskaber og 91/674/EØF om forsikringsselskabers årsregnskaber og konsoliderede regnskaber (EUT L 224 af 16.8.2006, s. 1)	
41	Rådets direktiv 89/117/EØF af 13. februar 1989 om de forpligtelser med hensyn til offentliggørelse af årsregnskabsdokumenter, der påhviler de i en medlemsstat etablerede filialer af kreditinstitutter og finansieringsinstitutter med hjemsted uden for denne medlemsstat (EFT L 44 af 16.2.1989, s. 40)	1. september 2018
42	Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/9/EF af 3. marts 1997 om investorgarantordninger (EFT L 84 af 26.3.1997, s. 22)	1. september 2018
43	Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/26/EF af 19. maj 1998 om endelig afregning i betalingssystemer og værdipapirafviklingssystemer (EFT L 166 af 11.6.1998, s. 45) Ændret ved:	1. september 2018
44	Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/44/EF af 6. maj 2009 om ændring af direktiv 98/26/EF om endelig afregning i betalingssystemer og værdipapirafviklingssystemer og direktiv 2002/47/EF om aftaler om finansiel sikkerhedsstillelse for så vidt angår forbundne systemer og gældsfordringer (EUT L 146 af 10.6.2009, s. 37)	
45	Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/78/EU af 24. november 2010 om ændring af direktiv 98/26/EF, 2002/87/EF, 2003/6/EF, 2003/41/EF, 2003/71/EF, 2004/39/EF, 2004/109/EF, 2005/60/EF, 2006/48/EF, 2006/49/EF og 2009/65/EF for så vidt angår de beføjelser, der er tillagt Den Europæiske Tilsynsmyndighed (Den Europæiske Banktilsynsmyndighed), Den Europæiske Tilsynsmyndighed (Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger) og Den Europæiske Tilsynsmyndighed (Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed) (EUT L 331 af 15.12.2010, s. 120)	
46	Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012 af 4. juli 2012 om OTC-derivater, centrale modparter og transaktionsregistre (EUT L 201 af 27.7.2012, s. 1)	30. september 2019 ⁽³⁾

	Bestemmelser, der skal gennemføres	Gennemførelsesfrist
47	Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 909/2014 af 23. juli 2014 om forbedring af værdipapirafviklingen i Den Europæiske Union og om værdipapircentraler samt om ændring af direktiv 98/26/EF og 2014/65/EU samt forordning (EU) nr. 236/2012 (EUT L 257 af 28.8.2014, s. 1)	1. september 2018
48	Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/24/EF af 4. april 2001 om sanering og likvidation af kreditinstitutter (EFT L 125 af 5.5.2001, s. 15) Ændret ved:	1. september 2018
49	Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/59/EU af 15. maj 2014 om et regelsæt for genopretning og afvikling af kreditinstitutter og investeringsselskaber og om ændring af Rådets direktiv 82/891/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/24/EF, 2002/47/EF, 2004/25/EF, 2005/56/EF, 2007/36/EF, 2011/35/EU, 2012/30/EU og 2013/36/EU samt forordning (EU) nr. 1093/2010 og (EU) nr. 648/2012 (EUT L 173 af 12.6.2014, s. 190)	
50	Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/47/EF af 6. juni 2002 om aftaler om finansiell sikkerhedsstillelse (EFT L 168 af 27.6.2002, s. 43) Ændret ved:	1. september 2018
51	Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/44/EF af 6. maj 2009 om ændring af direktiv 98/26/EF om endelig afregning i betalingssystemer og værdipapirafviklingssystemer og direktiv 2002/47/EF om aftaler om finansiell sikkerhedsstillelse for så vidt angår forbundne systemer og gældsfordringer (EUT L 146 af 10.6.2009, s. 37)	
52	Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/59/EU af 15. maj 2014 om et regelsæt for genopretning og afvikling af kreditinstitutter og investeringsselskaber og om ændring af Rådets direktiv 82/891/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/24/EF, 2002/47/EF, 2004/25/EF, 2005/56/EF, 2007/36/EF, 2011/35/EU, 2012/30/EU og 2013/36/EU samt forordning (EU) nr. 1093/2010 og (EU) nr. 648/2012 (EUT L 173 af 12.6.2014, s. 190)	1. september 2018 ⁽²⁾
53	Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/87/EF af 16. december 2002 om supplerende tilsyn med kreditinstitutter, forsikringsselskaber og investeringsselskaber i et finansielt konglomerat og om ændring af Rådets direktiv 73/239/EØF, 79/267/EØF, 92/49/EØF, 92/96/EØF, 93/6/EØF og 93/22/EØF samt Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/78/EF og 2000/12/EF (EUT L 35 af 11.2.2003, s. 1) og om de tilknyttede niveau 2-foranstaltninger, hvor det er relevant Ændret ved:	1. september 2018
54	Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/1/EF af 9. marts 2005 om ændring af Rådets direktiv 73/239/EØF, 85/611/EØF, 91/675/EØF, 92/49/EØF og 93/6/EØF og af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 94/19/EF, 98/78/EF, 2000/12/EF, 2001/34/EF, 2002/83/EF og 2002/87/EF med henblik på indførelse af en ny organisationsstruktur for udvalg vedrørende finansielle tjenesteydelser (EUT L 79 af 24.3.2005, s. 9)	
55	Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/25/EF af 11. marts 2008 om ændring af direktiv 2002/87/EF om supplerende tilsyn med kreditinstitutter, forsikringsselskaber og investeringsselskaber i et finansielt konglomerat, for så vidt angår de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen (EUT L 81 af 20.3.2008, s. 40)	

	Bestemmelser, der skal gennemføres	Gennemførelsesfrist
56	Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/78/EU af 24. november 2010 om ændring af direktiv 98/26/EF, 2002/87/EF, 2003/6/EF, 2003/41/EF, 2003/71/EF, 2004/39/EF, 2004/109/EF, 2005/60/EF, 2006/48/EF, 2006/49/EF og 2009/65/EF for så vidt angår de beføjelser, der er tillagt Den Europæiske Tilsynsmyndighed (Den Europæiske Banktilsynsmyndighed), Den Europæiske Tilsynsmyndighed (Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger) og Den Europæiske Tilsynsmyndighed (Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed) (EUT L 331 af 15.12.2010, s. 120)	
57	Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/89/EU af 16. november 2011 om ændring af direktiv 98/78/EF, 2002/87/EF, 2006/48/EF og 2009/138/EF for så vidt angår det supplerende tilsyn med finansielle enheder i et finansielt konglomerat (EUT L 326 af 8.12.2011, s. 113)	
58	Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU af 26. juni 2013 om adgang til at udøve virksomhed som kreditinstitut og om tilsyn med kreditinstitutter og investeringsselskaber, om ændring af direktiv 2002/87/EF og om ophævelse af direktiv 2006/48/EF og 2006/49/EF (EUT L 176 af 27.6.2013, s. 338)	
59	Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/39/EF af 21. april 2004 om markeder for finansielle instrumenter, om ændring af Rådets direktiv 85/611/EØF og 93/6/EØF samt Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/12/EF og om ophævelse af Rådets direktiv 93/22/EØF (EUT L 145 af 30.4.2004, s. 1) og de tilknyttede niveau 2-foranstaltninger, hvor det er relevant Ændret ved:	1. september 2018
60	Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/31/EF af 5. april 2006 om ændring af direktiv 2004/39/EF om markeder for finansielle instrumenter, for så vidt angår visse frister (EUT L 114 af 27.4.2006, s. 60)	
61	Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/44/EF af 5. september 2007 om ændring af Rådets direktiv 92/49/EØF og direktiv 2002/83/EF, 2004/39/EF, 2005/68/EF og 2006/48/EF hvad angår procedurereglerne og kriterierne for tilsynsmæssig vurdering af erhvervelser og forøgelse af kapitalandele i den finansielle sektor (EUT L 247 af 21.9.2007, s. 1)	
62	Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/10/EF af 11. marts 2008 om ændring af direktiv 2004/39/EF om markeder for finansielle instrumenter, for så vidt angår de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen (EUT L 76 af 19.3.2008, s. 33)	
63	Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/78/EU af 24. november 2010 om ændring af direktiv 98/26/EF, 2002/87/EF, 2003/6/EF, 2003/41/EF, 2003/71/EF, 2004/39/EF, 2004/109/EF, 2005/60/EF, 2006/48/EF, 2006/49/EF og 2009/65/EF for så vidt angår de beføjelser, der er tillagt Den Europæiske Tilsynsmyndighed (Den Europæiske Banktilsynsmyndighed), Den Europæiske Tilsynsmyndighed (Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger) og Den Europæiske Tilsynsmyndighed (Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed) (EUT L 331 af 15.12.2010, s. 120)	

	Bestemmelser, der skal gennemføres	Gennemførelsesfrist
64	Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 924/2009 af 16. september 2009 om grænseoverskridende betalinger i Fællesskabet og om ophævelse af forordning (EF) nr. 2560/2001 (EUT L 266 af 9.10.2009, s. 11) Ændret ved:	1. september 2018
65	Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 260/2012 af 14. marts 2012 om tekniske og forretningsmæssige krav til kreditoverførsler og direkte debiteringer i euro og om ændring af forordning (EF) nr. 924/2009 (EUT L 94 af 30.3.2012, s. 22)	1. september 2018 ⁽¹⁾
66	Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/110/EF af 16. september 2009 om adgang til at optage og udøve virksomhed som udsteder af elektroniske penge og tilsyn med en sådan virksomhed, ændring af direktiv 2005/60/EF og 2006/48/EF og ophævelse af direktiv 2000/46/EF (EUT L 267 af 10.10.2009, s. 7) Ændret ved:	1. september 2016
67	Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU af 26. juni 2013 om adgang til at udøve virksomhed som kreditinstitut og om tilsyn med kreditinstitutter og investeringsselskaber, om ændring af direktiv 2002/87/EF og om ophævelse af direktiv 2006/48/EF og 2006/49/EF (EUT L 176 af 27.6.2013, s. 338)	1. september 2017 ⁽³⁾
68	Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/2366 af 25. november 2015 om betalingstjenester i det indre marked, og om ændring af direktiv 2002/65/EF, 2009/110/EF og 2013/36/EU og forordning (EU) nr. 1093/2010 og om ophævelse af direktiv 2007/64/EF (EUT L 337 af 23.12.2015, s. 35)	30. september 2018 ⁽⁴⁾
69	Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1093/2010 af 24. november 2010 om oprettelse af en europæisk tilsynsmyndighed (Den Europæiske Banktilsynsmyndighed), om ændring af afgørelse nr. 716/2009/EF og om ophævelse af Kommissionens afgørelse 2009/78/EF (EUT L 331 af 15.12.2010, s. 12) Ændret ved:	1. september 2016
70	Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1022/2013 af 22. oktober 2013 om ændring af forordning (EU) nr. 1093/2010 om oprettelse af en europæisk tilsynsmyndighed (Den Europæiske Banktilsynsmyndighed) for så vidt angår overdragelsen af specifikke opgaver til Den Europæiske Centralbank i henhold til Rådets forordning (EU) nr. 1024/2013 (EUT L 287 af 29.10.2013, s. 5)	
71	Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/17/EU af 4. februar 2014 om forbrugerkreditaftaler i forbindelse med fast ejendom til beboelse og om ændring af direktiv 2008/48/EF og 2013/36/EU og forordning (EU) nr. 1093/2010 (EUT L 60 af 28.2.2014, s. 34)	
72	Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/59/EU af 15. maj 2014 om et regelsæt for genopretning og afvikling af kreditinstitutter og investeringsselskaber og om ændring af Rådets direktiv 82/891/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/24/EF, 2002/47/EF, 2004/25/EF, 2005/56/EF, 2007/36/EF, 2011/35/EU, 2012/30/EU og 2013/36/EU samt forordning (EU) nr. 1093/2010 og (EU) nr. 648/2012 (EUT L 173 af 12.6.2014, s. 190)	1. september 2018 ⁽³⁾
73	Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/2366 af 25. november 2015 om betalingstjenester i det indre marked, og om ændring af direktiv 2002/65/EF, 2009/110/EF og 2013/36/EU og forordning (EU) nr. 1093/2010 og om ophævelse af direktiv 2007/64/EF (EUT L 337 af 23.12.2015, s. 35)	30. september 2018 ⁽⁴⁾

	Bestemmelser, der skal gennemføres	Gennemførelsesfrist
74	Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1095/2010 af 24. november 2010 om oprettelse af en europæisk tilsynsmyndighed (Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed), om ændring af afgørelse nr. 716/2009/EF og om ophævelse af Kommissionens afgørelse 2009/77/EF (EUT L 331 af 15.12.2010, s. 84) Ændret ved:	1. september 2016
75	Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/61/EU af 8. juni 2011 om forvaltere af alternative investeringsfonde og om ændring af direktiv 2003/41/EF og 2009/65/EF samt forordning (EF) nr. 1060/2009 og (EU) nr. 1095/2010 (EUT L 174 af 1.7.2011, s. 1)	
76	Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 258/2014 af 3. april 2014 om oprettelse af et EU-program til støtte for særlige aktiviteter i forbindelse med regnskabsaflæggelse og revision for perioden 2014-2020 og om ophævelse af afgørelse nr. 716/2009/EF (EUT L 105 af 8.4.2014, s. 1)	
77	Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/51/EU af 16. april 2014 om ændring af direktiv 2003/71/EF og 2009/138/EF samt forordning (EF) nr. 1060/2009, (EU) nr. 1094/2010 og (EU) nr. 1095/2010 for så vidt angår de beføjelser, der er tillagt den europæiske tilsynsmyndighed (Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger) og den europæiske tilsynsmyndighed (Den Europæiske Værdipapirtilsynsmyndighed) (EUT L 153 af 22.5.2014, s. 1)	
78	Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 260/2012 af 14. marts 2012 om tekniske og forretningsmæssige krav til kreditoverførsler og direkte debiteringer i euro og om ændring af forordning (EF) nr. 924/2009 (EUT L 94 af 30.3.2012, s. 22) Ændret ved:	1. april 2018 ⁽²⁾
79	Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 248/2014 af 26. februar 2014 om ændring af forordning (EU) nr. 260/2012 for så vidt angår omstillingen til EU-dækkende kreditoverførsler og direkte debiteringer (EUT L 84 af 20.3.2014, s. 1)	
80	Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012 af 4. juli 2012 om OTC-derivater, centrale modparter og transaktionsregistre (EUT L 201 af 27.7.2012, s. 1) og om de tilknyttede niveau 2-foranstaltninger, hvor det er relevant Ændret ved:	30. september 2019 ⁽⁴⁾
81	Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber og om ændring af forordning (EU) nr. 648/2012 (EUT L 176 af 27.6.2013, s. 1)	
82	Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/59/EU af 15. maj 2014 om et regelsæt for genopretning og afvikling af kreditinstitutter og investeringsselskaber og om ændring af Rådets direktiv 82/891/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/24/EF, 2002/47/EF, 2004/25/EF, 2005/56/EF, 2007/36/EF, 2011/35/EU, 2012/30/EU og 2013/36/EU samt forordning (EU) nr. 1093/2010 og (EU) nr. 648/2012 (EUT L 173 af 12.6.2014, s. 190)	
83	Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 600/2014 af 15. maj 2014 om markeder for finansielle instrumenter og om ændring af forordning (EU) nr. 648/2012 (EUT L 173 af 12.6.2014, s. 84)	31. december 2020 ⁽³⁾

	Bestemmelser, der skal gennemføres	Gennemførelsesfrist
84	Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/849 af 20. maj 2015 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012 og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/60/EF samt Kommissionens direktiv 2006/70/EF (EUT L 141 af 5.6.2015, s. 73)	30. september 2019 ⁽⁴⁾
85	Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2015/2365 af 25. november 2015 om gennemsigtighed af værdipapirfinansieringstransaktioner og vedrørende genanvendelse samt om ændring af forordning (EU) nr. 648/2012 (EUT L 337 af 23.12.2015, s. 1)	
86	Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber og om ændring af forordning (EU) nr. 648/2012 (EUT L 176 af 27.6.2013, s. 1) og om de tilknyttede niveau 2-foranstaltninger, hvor det er relevant Ændret ved:	1. september 2017 ⁽¹⁾
87	Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/2395 af 12. december 2017 om ændring af forordning (EU) nr. 575/2013 for så vidt angår overgangsordninger for afbødning af virkningen af indførelsen af IFRS 9 på kapitalgrundlaget og for behandlingen af eksponeringer mod visse offentlige enheder, der er denomineret i en hvilken som helst medlemsstats valuta, som store eksponeringer (EUT L 345 af 27.12.2017, s. 27)	30. juni 2019 ⁽⁶⁾
88	Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/2401 af 12. december 2017 om ændring af forordning (EU) nr. 575/2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber (EUT L 347 af 28.12.2017, s. 1).	31. marts 2020 ⁽⁶⁾
89	Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/630 af 17. april 2019 om ændring af forordning (EU) nr. 575/2013, for så vidt angår krav til minimumsdækning af tab for misligholdte eksponeringer (EUT L 111 af 25.4.2019, s. 4)	31. december 2020 ⁽⁷⁾
90	Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU af 26. juni 2013 om adgang til at udøve virksomhed som kreditinstitut og om tilsyn med kreditinstitutter og investeringsselskaber, om ændring af direktiv 2002/87/EF og om ophævelse af direktiv 2006/48/EF og 2006/49/EF (EUT L 176 af 27.6.2013, s. 338) og om de tilknyttede niveau 2-foranstaltninger, hvor det er relevant Ændret ved:	1. september 2017 ⁽¹⁾
91	Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/59/EU af 15. maj 2014 om et regelsæt for genopretning og afvikling af kreditinstitutter og investeringsselskaber og om ændring af Rådets direktiv 82/891/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/24/EF, 2002/47/EF, 2004/25/EF, 2005/56/EF, 2007/36/EF, 2011/35/EU, 2012/30/EU og 2013/36/EU samt forordning (EU) nr. 1093/2010 og (EU) nr. 648/2012 (EUT L 173 af 12.6.2014, s. 190)	1. september 2018 ⁽³⁾
92	Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 596/2014 af 16. april 2014 om markedsmisbrug (forordningen om markedsmisbrug) og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/6/EF og Kommissionens direktiv 2003/124/EF, 2003/125/EF og 2004/72/EF (EUT L 173 af 12.6.2014, s. 1) og om de tilknyttede niveau 2-foranstaltninger, hvor det er relevant Ændret ved:	30. september 2018 ⁽⁴⁾

	Bestemmelser, der skal gennemføres	Gennemførelsesfrist
93	Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/1011 af 8. juni 2016 om indeks, der bruges som benchmarks i finansielle instrumenter og finansielle kontrakter eller med henblik på at måle investeringsfondes økonomiske resultater, og om ændring af direktiv 2008/48/EF og 2014/17/EU samt forordning (EU) nr. 596/2014 (EUT L 171 af 29.6.2016, s. 1)	1. marts 2020 ⁽⁶⁾
94	Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/1033 af 23. juni 2016 om ændring af forordning (EU) nr. 600/2014 om markeder for finansielle instrumenter, forordning (EU) nr. 596/2014 om markedsmisbrug og forordning (EU) nr. 909/2014 om forbedring af værdipapirafviklingen i Den Europæiske Union og om værdipapircentraler (EUT L 175 af 30.6.2016, s. 1)	30. september 2018 ⁽⁵⁾
95	Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/49/EU af 16. april 2014 om indskudsgarantiordninger (EUT L 173 af 12.6.2014, s. 149)	1. september 2016 ⁽²⁾
96	Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/57/EU af 16. april 2014 om strafferetlige sanktioner for markedsmisbrug (direktivet om markedsmisbrug) (EUT L 173 af 12.6.2014, s. 179)	30. september 2018 ⁽⁴⁾
97	Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/59/EU af 15. maj 2014 om et regelsæt for genopretning og afvikling af kreditinstitutter og investeringsselskaber og om ændring af Rådets direktiv 82/891/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/24/EF, 2002/47/EF, 2004/25/EF, 2005/56/EF, 2007/36/EF, 2011/35/EU, 2012/30/EU og 2013/36/EU samt forordning (EU) nr. 1093/2010 og (EU) nr. 648/2012 (EUT L 173 af 12.6.2014, s. 190) og om de tilknyttede niveau 2-foranstaltninger, hvor det er relevant Ændret ved:	1. september 2018 ⁽²⁾
98	Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2017/2399 af 12. december 2017 om ændring af direktiv 2014/59/EU for så vidt angår usikrede gældsinstrumenters prioritetsrækkefølge ved insolvens (EUT L 345 af 27.12.2017, s. 96)	31. oktober 2019 ⁽⁶⁾
99	Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/65/EU af 15. maj 2014 om markeder for finansielle instrumenter og om ændring af direktiv 2002/92/EF og direktiv 2011/61/EU (EUT L 173 af 12.6.2014, s. 349) og om de tilknyttede niveau 2-foranstaltninger, hvor det er relevant Ændret ved:	31. december 2020 ⁽³⁾
100	Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 909/2014 af 23. juli 2014 om forbedring af værdipapirafviklingen i Den Europæiske Union og om værdipapircentraler samt om ændring af direktiv 98/26/EF og 2014/65/EU samt forordning (EU) nr. 236/2012 (EUT L 257 af 28.8.2014, s. 1)	31. december 2020 ⁽⁴⁾
101	Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/1034 af 23. juni 2016 om ændring af direktiv 2014/65/EU om markeder for finansielle instrumenter (EUT L 175 af 30.6.2016, s. 8)	31. december 2021 ⁽⁵⁾
102	Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 600/2014 af 15. maj 2014 om markeder for finansielle instrumenter og om ændring af forordning (EU) nr. 648/2012 (EUT L 173 af 12.6.2014, s. 84) og om de tilknyttede niveau 2-foranstaltninger, hvor det er relevant Ændret ved:	31. december 2020 ⁽³⁾
103	Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/1033 af 23. juni 2016 om ændring af forordning (EU) nr. 600/2014 om markeder for finansielle instrumenter, forordning (EU) nr. 596/2014 om markedsmisbrug og forordning (EU) nr. 909/2014 om forbedring af værdipapirafviklingen i Den Europæiske Union og om værdipapircentraler (EUT L 175 af 30.6.2016, s. 1)	31. december 2020 ⁽⁵⁾

	Bestemmelser, der skal gennemføres	Gennemførelsesfrist
104	Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 909/2014 af 23. juli 2014 om forbedring af værdipapirafviklingen i Den Europæiske Union og om værdipapircentraler samt om ændring af direktiv 98/26/EF og 2014/65/EU samt forordning (EU) nr. 236/2012 (EUT L 257 af 28.8.2014, s. 1) Ændret ved:	31. december 2020 ⁽⁴⁾
105	Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/1033 af 23. juni 2016 om ændring af forordning (EU) nr. 600/2014 om markeder for finansielle instrumenter, forordning (EU) nr. 596/2014 om markedsmisbrug og forordning (EU) nr. 909/2014 om forbedring af værdipapirafviklingen i Den Europæiske Union og om værdipapircentraler (EUT L 175 af 30.6.2016, s. 1)	31. december 2020 ⁽⁶⁾
106	Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2015/2365 af 25. november 2015 om gennemsigtighed af værdipapirfinansieringstransaktioner og vedrørende genanvendelse samt om ændring af forordning (EU) nr. 648/2012 (EUT L 337 af 23.12.2015, s. 1)	30. september 2019 ⁽⁴⁾
107	Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/2366 af 25. november 2015 om betalingstjenester i det indre marked, og om ændring af direktiv 2002/65/EF, 2009/110/EF og 2013/36/EU og forordning (EU) nr. 1093/2010 og om ophævelse af direktiv 2007/64/EF (EUT L 337 af 23.12.2015, s. 35) og om de tilknyttede niveau 2-foranstaltninger, hvor det er relevant	30. september 2018 ⁽⁴⁾
108	Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/1011 af 8. juni 2016 om indeks, der bruges som benchmarks i finansielle instrumenter og finansielle kontrakter eller med henblik på at måle investeringsfondes økonomiske resultater, og om ændring af direktiv 2008/48/EF og 2014/17/EU samt forordning (EU) nr. 596/2014 (EUT L 171 af 29.6.2016, s. 1)	1. marts 2020 ⁽⁶⁾
	 Lovgivning om indsamling af statistiske oplysninger (*) 	
109	Den Europæiske Centralbanks retningslinje ECB/2013/24 af 25. juli 2013 om Den Europæiske Centralbanks statistiske rapporteringskrav inden for kvartalsvise finansielle sektorkonti (EUT L 2 af 7.1.2014, s. 34) Ændret ved:	1. september 2016 ⁽²⁾
110	Den Europæiske Centralbanks retningslinje (EU) 2016/66 af 26. november 2015 om ændring af retningslinje ECB/2013/24 om Den Europæiske Centralbanks statistiske rapporteringskrav inden for kvartalsvise finansielle sektorkonti (ECB/2015/40) (EUT L 14 af 21.1.2016, s. 36)	31. marts 2017 ⁽⁴⁾
111	Den Europæiske Centralbanks forordning (EU) nr. 1071/2013 af 24. september 2013 om den konsoliderede balance i MFI-sektoren (monetære finansielle institutioner) (ECB/2013/33) (EUT L 297 af 7.11.2013, s. 1) Ændret ved:	1. september 2016 ⁽²⁾
112	Den Europæiske Centralbanks forordning (EU) nr. 1375/2014 af 10. december 2014 om ændring af forordning (EU) nr. 1071/2013 om den konsoliderede balance i MFI-sektoren (monetære finansielle institutioner) (ECB/2013/33) (ECB/2014/51) (EUT L 366 af 20.12.2014, s. 77)	
113	Den Europæiske Centralbanks forordning (EU) nr. 1072/2013 af 24. september 2013 vedrørende statistik over de monetære finansielle institutioners rentesatser (ECB/2013/34) (EUT L 297 af 7.11.2013, s. 51) Ændret ved:	1. september 2016 ⁽²⁾
114	Den Europæiske Centralbanks forordning (EU) nr. 756/2014 af 8. juli 2014 om ændring af forordning (EU) nr. 1072/2013 (ECB/2013/34) vedrørende statistik over de monetære finansielle institutioners rentesatser (ECB/2014/30) (EUT L 205 af 12.7.2014, s. 14)	

	Bestemmelser, der skal gennemføres	Gennemførelsesfrist
115	Den Europæiske Centralbanks retningslinje ECB/2014/15 af 4. april 2014 om monetær og finansiell statistik (EUT L 340 af 26.11.2014, s. 1) Ændret ved:	1. september 2016 ⁽²⁾
116	Den Europæiske Centralbanks retningslinje (EU) 2015/571 af 6. november 2014 om ændring af retningslinje ECB/2014/15 om monetær og finansiell statistik (ECB/2014/43) (EUT L 93 af 9.4.2015, s. 82)	
117	Den Europæiske Centralbanks retningslinje (EU) 2016/450 af 4. december 2015 om ændring af retningslinje ECB/2014/15 om monetær og finansiell statistik (ECB/2015/44) (EUT L 86 af 1.4.2016, s. 42)	31. marts 2017 ⁽⁴⁾
118	Den Europæiske Centralbanks retningslinje (EU) 2017/148 af 16. december 2016 om ændring af retningslinje ECB/2014/15 om monetær og finansiell statistik (ECB/2016/45) (EUT L 26 af 31.1.2017, s. 1)	1. november 2017 ⁽⁵⁾
119	Den Europæiske Centralbanks retningslinje (EU) 2018/877 af 1. juni 2018 om ændring af retningslinje ECB/2014/15 om monetær og finansiell statistik (ECB/2018/17) (EUT L 154 af 18.6.2018, s. 22)	1. oktober 2019« ⁽⁶⁾

⁽¹⁾ Det Blandede Udvalg 2013 godkendte disse frister i henhold til artikel 8, stk. 5, i den monetære aftale af 27. marts 2012 mellem Den Europæiske Union og Republikken San Marino.

⁽²⁾ Det Blandede Udvalg 2014 godkendte disse frister i henhold til artikel 8, stk. 5, i den monetære aftale af 27. marts 2012 mellem Den Europæiske Union og Republikken San Marino.

⁽³⁾ Det Blandede Udvalg 2015 godkendte disse frister i henhold til artikel 8, stk. 5, i den monetære aftale af 27. marts 2012 mellem Den Europæiske Union og Republikken San Marino.

⁽⁴⁾ Det Blandede Udvalg 2016 godkendte disse frister i henhold til artikel 8, stk. 5, i den monetære aftale af 27. marts 2012 mellem Den Europæiske Union og Republikken San Marino.

⁽⁵⁾ Det Blandede Udvalg 2017 godkendte disse frister i henhold til artikel 8, stk. 5, i den monetære aftale af 27. marts 2012 mellem Den Europæiske Union og Republikken San Marino.

⁽⁶⁾ Det Blandede Udvalg 2018 godkendte disse frister i henhold til artikel 8, stk. 5, i den monetære aftale af 27. marts 2012 mellem Den Europæiske Union og Republikken San Marino.

⁽⁷⁾ Det Blandede Udvalg 2019 godkendte disse frister i henhold til artikel 8, stk. 4, i den monetære aftale af 27. marts 2012 mellem Den Europæiske Union og Republikken San Marino.

^(*) om aftalt i henhold til modellen for forenklet statistisk indberetning.

KOMMISSIONENS AFGØRELSE (EU) 2020/109**af 23. januar 2020****om ændring af bilaget til den monetære konvention mellem Den Europæiske Union og Vatikanstaten**

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til den monetære konvention af 17. december 2009 mellem Den Europæiske Union og Vatikanstaten ⁽¹⁾, særlig artikel 8, stk. 3, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Ifølge artikel 8, stk. 1, i den monetære konvention mellem Den Europæiske Union og Vatikanstaten (»den monetære konvention«) skal Vatikanstaten gennemføre EU-retsakter og -regler vedrørende eurosedler og -mønter, forebyggende foranstaltninger mod hvidvaskning af penge, svig og forfalskning i forbindelse med kontanter og andre betalingsmidler end kontanter, medaljer og møntefterligninger samt krav om statistiske indberetninger. Disse retsakter og regler er opført i bilaget til den monetære konvention.
- (2) Kommissionen skal hvert år foretage de ændringer i bilaget til den monetære konvention, som nye relevante EU-retsakter og -regler samt ændringer af eksisterende EU-retsakter og -regler tilsiger.
- (3) Nogle EU-retsakter og -regler er ikke længere relevante og bør derfor slettes fra bilaget, mens der er vedtaget nogle nye relevante EU-retsakter og -regler og ændringer af eksisterende retsakter, som skal føjes til bilaget.
- (4) Bilaget til den monetære konvention bør derfor ændres —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

Bilaget til den monetære konvention mellem Den Europæiske Union og Vatikanstaten erstattes af teksten i bilaget til denne afgørelse.

Artikel 2

Denne afgørelse træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Udfærdiget i Bruxelles, den 23. januar 2020.

På Kommissionens vegne
Ursula VON DER LEYEN
Formand

⁽¹⁾ EUT C 28 af 4.2.2010, s. 13.

BILAG

»BILAG

	Bestemmelser, der skal gennemføres	Gennemførelsesfrist
	Forebyggelse af hvidvaskning af penge	
1	Rådets rammeafgørelse 2001/500/RIA af 26. juni 2001 om hvidvaskning af penge, identifikation, opsporing, indefrysning eller beslaglæggelse og konfiskation af redskaber og udbytte fra strafbart forhold (EFT L 182 af 5.7.2001, s. 1)	
2	Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/42/EU af 3. april 2014 om indefrysning og konfiskation af redskaber og udbytte fra strafbart forhold i Den Europæiske Union (EUT L 127 af 29.4.2014, s. 39)	31. december 2016 ⁽²⁾
3	Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2015/847 af 20. maj 2015 om oplysninger, der skal medsendes ved pengeoverførsler, og om ophævelse af forordning (EF) nr. 1781/2006 (EUT L 141 af 5.6.2015, s. 1)	31. december 2017 ⁽³⁾
4	Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/849 af 20. maj 2015 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012 og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/60/EF samt Kommissionens direktiv 2006/70/EF (EUT L 141 af 5.6.2015, s. 73) Ændret ved:	31. december 2017 ⁽³⁾
5	Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2018/843 af 30. maj 2018 om ændring af direktiv (EU) 2015/849 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme og om ændring af direktiv 2009/138/EF og 2013/36/EU (EUT L 156 af 19.6.2018, s. 43) Suppleret ved:	31. marts 2020 ⁽⁶⁾
6	Kommissionens delegerede forordning (EU) 2016/1675 af 14. juli 2016 til supplerings af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/849 gennem identificering af højrisikotredjelende med strategiske mangler (EUT L 254 af 20.9.2016, s. 1) Ændret ved:	31. december 2017 ⁽⁵⁾
7	Kommissionens delegerede forordning (EU) 2018/105 af 27. oktober 2017 om ændring af delegeret forordning (EU) 2016/1675, idet Etiopien indsættes i skemaet i bilagets punkt I (EUT L 19 af 24.1.2018, s. 1)	31. marts 2019 ⁽⁶⁾
8	Kommissionens delegerede forordning (EU) 2018/212 af 13. december 2017 om ændring af delegeret forordning (EU) 2016/1675 til supplerings af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/849, idet Sri Lanka, Trinidad og Tobago samt Tunesien tilføjes til skemaet i bilagets punkt I (EUT L 41 af 14.2.2018, s. 4)	31. marts 2019 ⁽⁶⁾
9	Kommissionens delegerede forordning (EU) 2018/1108 af 7. maj 2018 til supplerings af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/849 med reguleringsmæssige tekniske standarder vedrørende kriterierne for udpegning af centrale kontaktpunkter for udstedere af elektroniske penge og udbydere af betalingstjenester og med bestemmelser vedrørende deres funktioner (EUT L 203 af 10.8.2018, s. 2)	31. december 2020 ⁽⁷⁾
10	Kommissionens delegerede forordning (EU) 2018/1467 af 27. juli 2018 om ændring af delegeret forordning (EU) 2016/1675 til supplerings af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/849, idet Pakistan tilføjes til skemaet i bilagets punkt I (EUT L 246 af 2.10.2018, s. 1)	31. december 2019 ⁽⁷⁾

	Bestemmelser, der skal gennemføres	Gennemførelsesfrist
11	Kommissionens delegerede forordning (EU) 2019/758 af 31. januar 2019 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/849 for så vidt angår reguleringsmæssige tekniske standarder for de tiltag samt arten af supplerende foranstaltninger, som kreditinstitutter og finansieringsinstitutter som minimum skal gennemføre for at begrænse hvidvask af penge og finansiering af terrorisme i visse tredjelande (EUT L 125 af 14.5.2019, s. 4)	31. december 2020 ⁽⁷⁾
12	Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1672 af 23. oktober 2018 om kontrol med likvide midler, der føres ind i eller ud af Unionen, og om ophævelse af forordning (EF) nr. 1889/2005 (EUT L 284 af 12.11.2018, s. 6)	31. december 2021 ⁽⁷⁾
13	Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2018/1673 af 23. oktober 2018 om strafferetlig bekæmpelse af hvidvask af penge (EUT L 284 af 12.11.2018, s. 22)	31. december 2021 ⁽⁷⁾
	Forebyggelse af svig og falskmøntneri	
14	Rådets forordning (EF) nr. 1338/2001 af 28. juni 2001 om fastlæggelse af de foranstaltninger, der er nødvendige for at beskytte euroen mod falskmøntneri (EFT L 181 af 4.7.2001, s. 6) Ændret ved:	31. december 2010
15	Rådets forordning (EF) nr. 44/2009 af 18. december 2008 om ændring af forordning (EF) nr. 1338/2001 om fastlæggelse af de foranstaltninger, der er nødvendige for at beskytte euroen mod falskmøntneri (EUT L 17 af 22.1.2009, s. 1)	
16	Rådets forordning (EF) nr. 2182/2004 af 6. december 2004 om medaljer og møntefterligninger, der ligner euromønter (EUT L 373 af 21.12.2004, s. 1) Ændret ved:	31. december 2010
17	Rådets forordning (EF) nr. 46/2009 af 18. december 2008 om ændring af forordning (EF) nr. 2182/2004 om medaljer og møntefterligninger, der ligner euromønter (EUT L 17 af 22.1.2009, s. 5)	
18	Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/62/EU af 15. maj 2014 om strafferetlig beskyttelse af euroen og andre valutaer mod falskmøntneri og om erstatning af Rådets rammeafgørelse 2000/383/RIA (EUT L 151 af 21.5.2014, s. 1)	31. december 2016 ⁽²⁾
19	Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/713 af 17. april 2019 om bekæmpelse af svig og forfalskning i forbindelse med andre betalingsmidler end kontanter og om erstatning af Rådets rammeafgørelse 2001/413/RIA (EUT L 123 af 10.5.2019, s. 18)	31. december 2021 ⁽⁷⁾
	Regler om eurosedler og -mønter	
20	Rådets konklusioner af 10. maj 1999 om kvalitetsstyringssystemet for euromønter	31. december 2010
21	Den Europæiske Centralbanks retningslinje ECB/2003/5 af 20. marts 2003 om håndhævelse af foranstaltninger mod ikke-tilladte gengivelser af eurosedler og om ombytning og inddragelse af eurosedler (EUT L 78 af 25.3.2003, s. 20) Ændret ved:	31. december 2010
22	Den Europæiske Centralbanks retningslinje ECB/2013/11 af 19. april 2013 om ændring af retningslinje ECB/2003/5 om håndhævelse af foranstaltninger mod ikke-tilladte gengivelser af eurosedler og om ombytning og inddragelse af eurosedler (EUT L 118 af 30.4.2013, s. 43)	31. december 2014 ⁽¹⁾

	Bestemmelser, der skal gennemføres	Gennemførelsesfrist
23	Den Europæiske Centralbanks afgørelse ECB/2010/14 af 16. september 2010 om kontrol af eurosedlers ægthed og kvalitet og om recirkulering af eurosedler (EUT L 267 af 9.10.2010, s. 1) Ændret ved:	31. december 2012
24	Den Europæiske Centralbanks afgørelse ECB/2012/19 af 7. september 2012 (EUT L 253 af 20.9.2012, s. 19)	31. december 2013 ⁽¹⁾
25	Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1210/2010 af 15. december 2010 om autentificering af euromønter og håndtering af euromønter, der er uegnede til at være i omløb (EUT L 339 af 22.12.2010, s. 1)	31. december 2012
26	Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 651/2012 af 4. juli 2012 om udstedelse af euromønter (EUT L 201 af 27.7.2012, s. 135)	31. december 2013 ⁽¹⁾
27	Den Europæiske Centralbanks afgørelse ECB/2013/10 af 19. april 2013 om pålydende værdi, specifikationer, gengivelse, ombytning og inddragelse af eurosedler (EUT L 118 af 30.4.2013, s. 37) Ændret ved:	31. december 2014 ⁽¹⁾
28	Den Europæiske Centralbanks afgørelse (EU) 2019/669 af 4. april 2019 om ændring af afgørelse ECB/2013/10 om pålydende værdi, specifikationer, gengivelse, ombytning og inddragelse af eurosedler (EUT L 113 af 29.4.2019, s. 6)	31. december 2020 ⁽⁷⁾
29	Rådets forordning (EU) nr. 729/2014 af 24. juni 2014 om pålydende værdi og tekniske specifikationer for euromønter, som er bestemt til at sættes i omløb (EUT L 194 af 2.7.2014, s. 1)	31. december 2013 ⁽²⁾

Afdeling, som i overensstemmelse med Det Blandede Udvalgs ad hoc-ordning på anmodning af Pavestolen og Vatikanstaten inkluderes i bilaget til den monetære konvention og indeholder relevante regler, der finder anvendelse på enheder, som udøver erhvervsmæssig finansiel virksomhed

	Relevante dele af følgende retlige instrumenter	Gennemførelsesfrist
30	Rådets direktiv 86/635/EØF af 8. december 1986 om bankers og andre penge- og finansieringsinstitutters årsregnskaber og konsoliderede regnskaber (EFT L 372 af 31.12.1986, s. 1) Ændret ved:	31. december 2016 ⁽²⁾
31	Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/65/EF af 27. september 2001 (EFT L 283 af 27.10.2001, s. 28)	
32	Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/51/EF af 18. juni 2003 (EUT L 178 af 17.7.2003, s. 16)	
33	Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/46/EF af 14. juni 2006 (EUT L 224 af 16.8.2006, s. 1)	
34	Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU af 26. juni 2013 om adgang til at udøve virksomhed som kreditinstitut og om tilsyn med kreditinstitutter og investeringsselskaber, om ændring af direktiv 2002/87/EF og om ophævelse af direktiv 2006/48/EF og 2006/49/EF (EUT L 176 af 27.6.2013, s. 338)	31. december 2017 ⁽²⁾

	Relevante dele af følgende retlige instrumenter	Gennemførelsesfrist
35	Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber og om ændring af forordning (EU) nr. 648/2012 (EUT L 176 af 27.6.2013, s. 1) og om de tilknyttede niveau 2-foranstaltninger, hvor det er relevant Ændret ved:	31. december 2017 ⁽²⁾
36	Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/2395 af 12. december 2017 om ændring af forordning (EU) nr. 575/2013 for så vidt angår overgangsordninger for afbødning af virkningen af indførelsen af IFRS 9 på kapitalgrundlaget og for behandlingen af eksponeringer mod visse offentlige enheder, der er denomineret i en hvilken som helst medlemsstats valuta, som store eksponeringer (EUT L 345 af 27.12.2017, s. 27)	30. juni 2019 ⁽⁶⁾
37	Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/2401 af 12. december 2017 om ændring af forordning (EU) nr. 575/2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber (EUT L 347 af 28.12.2017, s. 1)	31. marts 2020 ⁽⁶⁾
38	Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/630 af 17. april 2019 om ændring af forordning (EU) nr. 575/2013, for så vidt angår krav til minimumsdækning af tab for misligholdte eksponeringer (EUT L 111 af 25.4.2019, s. 4)	31. december 2020 ⁽⁷⁾
39	Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 596/2014 af 16. april 2014 om markedsmissbrug (forordningen om markedsmissbrug) og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/6/EF og Kommissionens direktiv 2003/124/EF, 2003/125/EF og 2004/72/EF (EUT L 173 af 12.6.2014, s. 1) og om de tilknyttede niveau 2-foranstaltninger, hvor det er relevant Ændret ved:	30. september 2018 ⁽⁴⁾
40	Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/1033 af 23. juni 2016 om ændring af forordning (EU) nr. 600/2014 om markeder for finansielle instrumenter, forordning (EU) nr. 596/2014 om markedsmissbrug og forordning (EU) nr. 909/2014 om forbedring af værdipapirafviklingen i Den Europæiske Union og om værdipapircentraler (EUT L 175 af 30.6.2016, s. 1)	30. september 2018 ⁽⁵⁾
41	Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/57/EU af 16. april 2014 om strafferetlige sanktioner for markedsmissbrug (direktivet om markedsmissbrug) (EUT L 173 af 12.6.2014, s. 179)	30. september 2018 ⁽⁴⁾
	Lovgivning om indsamling af statistiske oplysninger (*)	
42	Den Europæiske Centralbanks retningslinje ECB/2013/24 af 25. juli 2013 om Den Europæiske Centralbanks statistiske rapporteringskrav inden for kvartalsvise finansielle sektorkonti (EUT L 2 af 7.1.2014, s. 34) Ændret ved:	31. december 2016 ⁽²⁾
43	Den Europæiske Centralbanks retningslinje (EU) 2016/66 af 26. november 2015 om ændring af retningslinje ECB/2013/24 om Den Europæiske Centralbanks statistiske rapporteringskrav inden for kvartalsvise finansielle sektorkonti (ECB/2015/40) (EUT L 14 af 21.1.2016, s. 36)	31. marts 2017 ⁽⁴⁾

	Relevante dele af følgende retlige instrumenter	Gennemførelsesfrist
44	Den Europæiske Centralbanks forordning (EU) nr. 1071/2013 af 24. september 2013 om den konsoliderede balance i MFI-sektoren (monetære finansielle institutioner) (ECB/2013/33) (EUT L 297 af 7.11.2013, s. 1) Ændret ved:	31. december 2016 ⁽²⁾
45	Den Europæiske Centralbanks forordning (EU) nr. 1375/2014 af 10. december 2014 om ændring af forordning (EU) nr. 1071/2013 om den konsoliderede balance i MFI-sektoren (monetære finansielle institutioner) (ECB/2013/33) (ECB/2014/51) (EUT L 366 af 20.12.2014, s. 77)	
46	Den Europæiske Centralbanks forordning (EU) nr. 1072/2013 af 24. september 2013 vedrørende statistik over de monetære finansielle institutioners rentesatser (ECB/2013/34) (EUT L 297 af 7.11.2013, s. 51) Ændret ved:	31. december 2016 ⁽²⁾
47	Den Europæiske Centralbanks forordning (EU) nr. 756/2014 af 8. juli 2014 om ændring af forordning (EU) nr. 1072/2013 (ECB/2013/34) vedrørende statistik over de monetære finansielle institutioners rentesatser (ECB/2014/30) (EUT L 205 af 12.7.2014, s. 14)	
48	Den Europæiske Centralbanks retningslinje ECB/2014/15 af 4. april 2014 om monetær og finansiel statistik (EUT L 340 af 26.11.2014, s. 1) Ændret ved:	31. december 2016 ⁽²⁾
49	Den Europæiske Centralbanks retningslinje (EU) 2015/571 af 6. november 2014 om ændring af retningslinje ECB/2014/15 om monetær og finansiel statistik (ECB/2014/43) (EUT L 93 af 9.4.2015, s. 82)	
50	Den Europæiske Centralbanks retningslinje (EU) 2016/450 af 4. december 2015 om ændring af retningslinje ECB/2014/15 om monetær og finansiel statistik (ECB/2015/44) (EUT L 86 af 1.4.2016, s. 42)	31. marts 2017 ⁽⁴⁾
51	Den Europæiske Centralbanks retningslinje (EU) 2017/148 af 16. december 2016 om ændring af retningslinje ECB/2014/15 om monetær og finansiel statistik (ECB/2016/45) (EUT L 26 af 31.1.2017, s. 1)	1. november 2017 ⁽⁵⁾
52	Den Europæiske Centralbanks retningslinje (EU) 2018/877 af 1. juni 2018 om ændring af retningslinje ECB/2014/15 om monetær og finansiel statistik (ECB/2018/17) (EUT L 154 af 18.6.2018, s. 22)	1. oktober 2019 « ⁽⁶⁾

⁽¹⁾ Det Blandede Udvalg godkendte i 2013 disse frister.

⁽²⁾ Det Blandede Udvalg godkendte i 2014 disse frister.

⁽³⁾ Det Blandede Udvalg godkendte i 2015 disse frister.

⁽⁴⁾ Det Blandede Udvalg godkendte i 2016 disse frister.

⁽⁵⁾ Det Blandede Udvalg godkendte i 2017 disse frister.

⁽⁶⁾ Det Blandede Udvalg godkendte i 2018 disse frister.

⁽⁷⁾ Det Blandede Udvalg godkendte i 2019 disse frister.

^(*) Som aftalt i henhold til modellen for forenklet statistisk indberetning.

RETSAKTER VEDTAGET AF ORGANER OPRETTET VED INTERNATIONALE AFTALER

Kun de originale FN/ECE-tekster har retlig virkning i henhold til folkeretten. Dette regulativs nuværende status og ikrafttrædelsesdato bør kontrolleres i den seneste version af FN/ECE's statusdokument TRANS/WP.29/343/, der findes på adressen: <http://www.unece.org/trans/main/wp29/wp29wgs/wp29-gen/wp29docstts.html>

Regulativ nr. 122 fra De Forenede Nationers Økonomiske Kommission for Europa (FN/ECE) — Ensartede tekniske forskrifter for godkendelse af køretøjer af klasse M, N og O hvad angår varmeanlægget [2020/110]

Omfattende al gældende tekst frem til:

Supplement 5 til den oprindelige udgave af regulativet — Ikrafttrædelsesdato: 15. oktober 2019

INDHOLDSFORTEGNELSE

REGULATIV

1. Anvendelsesområde
2. Definitioner: Generelt
3. Ansøgning om godkendelse
4. Godkendelse
5. Del I: Godkendelse af en køretøjstype hvad angår varmeanlægget
6. Del II: Godkendelse af et varmeanlæg hvad angår dets driftssikkerhed
7. Ændring og udvidelse af godkendelsen af en køretøjs- eller komponenttype
8. Produktionens overensstemmelse
9. Sanktioner i tilfælde af produktionens manglende overensstemmelse
10. Endeligt ophør af produktionen
11. Navne og adresser på de tekniske tjenester, der udfører godkendelsesprøvningerne, og på de typegodkendende myndigheder

BILAG

- Bilag 1 - Oplysningsskemaer og meddelelsesformularer
- Bilag 2 - Udformning af godkendelsesmærker
- Bilag 3 - Krav til varmeanlæg, der udnytter spildvarme — luft
- Bilag 4 - Prøvning af luftkvalitet
- Bilag 5 - Temperaturprøvning
- Bilag 6 - Prøvning af udstødningsemission fra anlæg til opvarmning ved forbrænding
- Bilag 7 - Supplerende krav til anlæg til opvarmning ved forbrænding
- Bilag 8 - Sikkerhedskrav til LPG-anlæg til opvarmning ved forbrænding og LPG-varmeanlæg
- Bilag 9 - Supplerende bestemmelser, som finder anvendelse på visse køretøjer som foreskrevet i ADR

1. ANVENDELSESOMRÅDE

1.1. Dette regulativ finder anvendelse på alle køretøjer i klasse M, N og O ⁽¹⁾, som er monteret med varmeanlæg. Typegodkendelser meddeles i overensstemmelse med:

1.2. Del I — Godkendelse af en køretøjstype hvad angår varmeanlæg.

1.3. Del II — Godkendelse af et varmeanlæg hvad angår dets driftssikkerhed.

2. DEFINITIONER: GENERELT

I dette regulativ forstås ved:

2.1. »køretøj«: et køretøj i klasse M, N eller O⁽¹⁾, som er monteret med varmeanlæg

2.2. »fabrikant«: den person eller det organ, som er ansvarlig over den godkendende myndighed vedrørende alle aspekter af typegodkendelsesprocessen og vedrørende sikring af produktionens overensstemmelse. Vedkommende person eller organ behøver ikke være direkte inddraget i alle stadier af produktionen af det køretøj eller den komponent som er genstand for godkendelsesprocessen

2.3. »køretøjets indre«: de lukkede dele af et køretøj, som benyttes til anbringelse af passagerer og/eller last

2.4. »varmeanlæg til passagerummet«: enhver type anordning, der er bestemt til at øge temperaturen i passagerummet

2.5. »varmeanlæg til varerummet«: enhver type anordning, der er bestemt til at øge temperaturen i varerummet

2.6. »varerum«: den indvendige del af et køretøj, der anvendes til anden last end passagerer

2.7. »passagerum«: den del af køretøjets kabine, hvor føreren og eventuelle passagerer opholder sig

2.8. »gasformigt brændstof«: brændstoffer, der er gasformige under normale temperatur- og trykforhold (288,2 K og 101,33 kPa), således flaskegas (LPG) og komprimeret naturgas (CNG)

2.9. »overophedning«: de betingelser, der foreligger, når luftindtaget for opvarmningsluften til anlægget til opvarmning ved forbrænding er fuldstændig spærret.

3. ANSØGNING OM GODKENDELSE

3.1. Ansøgning om godkendelse af en køretøjstype hvad angår varmeanlægget

3.1.1. Ansøgning om godkendelse af en køretøjstype hvad angår varmeanlægget skal indgives af køretøjets fabrikant eller dennes behørigt bemyndigede repræsentant.

3.1.2. Ansøgningen skal ledsages af nedenstående dokumenter i tre eksemplarer og med følgende angivelser:

3.1.2.1. detaljeret beskrivelse af køretøjstypen hvad angår opbygning, dimensioner, udformning og anvendte materialer

3.1.2.2. tegninger af varmeanlægget og dets overordnede udformning.

3.1.3. Bilag 1, del 1, tillæg 1, indeholder en model for oplysningsskemaet.

3.1.4. Et køretøj, repræsentativt for den ansøgte type, skal indleveres til den tekniske tjeneste, som forestår typegodkendelsesprøvningen.

(¹) Som defineret i den konsoliderede resolution om køretøjers konstruktion (R.E.3), dokument ECE/TRANS/WP.29/78/Rev.6, afsnit 2. — <http://www.unece.org/trans/main/wp29/wp29wgs/wp29gen/wp29resolutions.html>

- 3.1.5. Hvis det køretøj, der søges godkendt, er udstyret med varmeapparat med ECE-typegodkendelse, skal typegodkendelsesnummeret og fabrikantens typebetegnelser på den pågældende type varmeapparat være indeholdt i ansøgningen om typegodkendelse af køretøjet.
- 3.1.6. Hvis det køretøj, der søges godkendt, er udstyret med varmeapparat uden ECE-typegodkendelse, skal et prøveeksemplar, der er repræsentativt for den type, der søges godkendt, indleveres til den tekniske tjeneste.
- 3.2. Ansøgning om godkendelse af en type varmeanlæg
- 3.2.1. Ansøgning om typegodkendelse af et varmeanlæg indgives af anlæggets fabrikant.
- 3.2.2. Ansøgningen skal ledsages af nedenstående dokumenter i tre eksemplarer og med følgende angivelser:
- 3.2.2.1. detaljeret beskrivelse af den pågældende type varmeanlæg hvad angår dets opbygning, dimensioner, udformning og anvendte materialer
- 3.2.2.2. tegninger af varmeanlægget og dets overordnede udformning.
- 3.2.3. Bilag 1, del 1, tillæg 2, indeholder en model for oplysningsskemaet.
- 3.2.4. Et varmeanlæg, repræsentativt for den ansøgte type, skal indleveres til den tekniske tjeneste, som forestår godkendelsesprøvningen.
- 3.2.5. Prøveeksemplaret skal på tydelig og uudslettelig måde være mærket med ansøgerens handelsnavn eller mærke samt typebetegnelsen.
4. GODKENDELSE
- 4.1. Hvis den type, der søges godkendt efter dette regulativ, opfylder forskrifterne i de(n) pågældende del(e) af dette regulativ, meddeles typegodkendelse.
- 4.2. Hver godkendt type tildeles et godkendelsesnummer. De første to cifre (p.t. 00 svarende til regulativet i dette oprindelige udformning) angiver den ændringsserie, som indeholder de seneste væsentlige tekniske ændringer af regulativet på tidspunktet for udstedelse af godkendelsen. Samme kontraherende part må ikke tildele samme nummer til en anden type køretøj eller varmeanlæg som defineret i dette regulativ.
- 4.3. Underretning om godkendelse eller udvidelse af godkendelse i henhold til dette regulativ skal gives de kontraherende parter, som anvender dette regulativ, ved hjælp af en blanket svarende til de respektive modeller i bilag 1, del 2, til dette regulativ.
- 4.4. Alle køretøjer, som er i overensstemmelse med en efter dette regulativ godkendt type, og alle separat leverede komponenter, som er i overensstemmelse med en efter dette regulativ godkendt type, skal på et let synligt og let tilgængeligt sted, som er angivet på godkendelsesattesten, være påført en cirkel, som omslutter bogstavet »E« efterfulgt af kendingsnummeret på den stat, som har meddelt typegodkendelse ⁽²⁾.
- 4.5. For komponenttypegodkendelser, nummeret på dette regulativ, efterfulgt af bogstavet »R«, en bindestreg og godkendelsesnummeret i henhold til punkt 4.2.

⁽²⁾ Kendingsnumrene for de kontraherende parter i 1958-overenskomsten er angivet i bilag 3 til den konsoliderede resolution om køretøjers konstruktion (R.E.3), dokument ECE/TRANS/WP.29/78/Rev. 6, bilag 3 — <http://www.unece.org/trans/main/wp29/wp29wgs/wp29gen/wp29resolutions.html>

- 4.6. Hvis en type er i overensstemmelse med en type, som i henhold til et eller flere andre af de til aftalen vedføjede regulativer er godkendt i samme stat, som har meddelt typegodkendelse efter dette regulativ, behøver det i punkt 4.2 foreskrevne symbol ikke gentages; i så fald skal numrene på regulativet, efter hvilken der er udstedt typegodkendelse i den stat, som har meddelt godkendelse i medfør af dette regulativ, være angivet i lodrette kolonner til højre for det i punkt 4.2 foreskrevne symbol.
- 4.7. Godkendelsesmærket skal være let læseligt og uudsletteligt.
- 4.8. For køretøjer skal godkendelsesmærket være påført i nærheden af eller køretøjets fabrikationsplade.
- 4.9. Bilag 2 til dette regulativ indeholder eksempler på udformningen af godkendelsesmærker.
5. DEL I: GODKENDELSE AF EN KØRETØJSTYPE HVAD ANGÅR VARMEANLÆGGET
- 5.1. Definitioner
- I dette regulativs del I forstås ved:
- 5.1.1. »køretøjstype hvad angår varmeanlægget«: køretøjer, som indbyrdes ikke afviger på væsentlige punkter såsom varmeanlæggets arbejdsprincip.
- 5.2. Specifikationer
- 5.2.1. Passagerrummet på ethvert køretøj skal være udstyret med varmeanlæg. Har køretøjet varmeanlæg til varerummet, skal dette være i overensstemmelse med bestemmelserne i dette regulativ.
- 5.2.2. varmeanlægget i det køretøj, der søges typegodkendt, skal opfylde de tekniske forskrifter i del II af dette regulativ.
- 5.3. Krav til montering i køretøjet for anlæg til opvarmning ved forbrænding, elektriske varmeanlæg og varmepumpe-baserede varmeanlæg
- 5.3.1. Anvendelsesområde
- 5.3.1.1. Med forbehold af bestemmelserne i punkt 5.3.1.2 skal varmeanlæg, der fungerer ved forbrænding være monteret efter kravene i punkt 5.3.
- 5.3.1.2. Køretøjer af klasse O med varmeanlæg, der anvender flydende brændstof, anses for at opfylde kravene i punkt 5.3.
- 5.3.2. Varmeanlæggets placering
- 5.3.2.1. Karrosseridele og andre komponenter i nærheden af varmeanlægget skal være beskyttet mod stærk varme og mod tilsmudsning med brændstof eller olie.
- 5.3.2.2. Varmeanlægget må ikke udgøre en brandrisiko, selv når det bliver overophedet. Dette krav anses for opfyldt, når anlægget er monteret med tilstrækkelig afstand til alle dele og med passende udluftning, og der er anvendt brandbestandige materialer eller varmeskjold.
- 5.3.2.3. På køretøjer M2 og M3 må anlæg til opvarmning ved forbrænding ikke være placeret i passagerrummet. Dog kan det godkendes, at anlægget er monteret i en effektivt tætnet indeslutning, der desuden opfylder kravene i punkt 5.3.2.2.
- 5.3.2.4. Den i bilag 7, punkt 4, omhandlede fabrikationsplade eller en kopi deraf skal være placeret, så den er let læselig, når anlægget til opvarmning ved forbrænding er monteret i køretøjet.
- 5.3.2.5. Ved valg af varmeanlæggets placering skal træffes alle rimelige foranstaltninger til minimering af risikoen for skade på personer og deres ejendele.
- 5.3.3. Brændstoffølsel til anlæg til opvarmning ved forbrænding

- 5.3.3.1. Brændstofpåfyldningsrøret må ikke være placeret i passagerrummet og skal være forsynet med et dæksel, der effektivt forhindrer spild af brændstof.
- 5.3.3.2. For anlæg til opvarmning med flydende brændstof, på hvilke brændstoftilførslen er separat fra køretøjets, skal brændstoftype og -påfyldningssted være tydeligt markeret.
- 5.3.3.3. En anvisning om, at varmeanlægget skal afbrydes inden påfyldning af brændstof, skal være påført ved påfyldningsstedet. Endvidere skal en passende anvisning herom være indeholdt i fabrikantens brugervejledning.
- 5.3.4. Udstødningssystem til anlæg til opvarmning ved forbrænding
 - 5.3.4.1. Udstødningsåbningen skal så vidt muligt være placeret, så emissionen ikke kan trænge ind i køretøjet gennem friskluftindtag, varmluftindtag eller oplukkelige vinduer.
- 5.3.5. Tilførsel af forbrændingsluft til anlæg til opvarmning ved forbrænding
 - 5.3.5.1. Luften til varmeanlæggets brændkammer må ikke tilføres fra køretøjets passagerrum.
 - 5.3.5.2. Luftindtaget skal være således placeret eller afskærmet, at det ikke er udsat for at blive spærret af affald eller bagage.
- 5.3.6. Tilførsel af luft til opvarmning
 - 5.3.6.1. Den tilførte varmeluft kan være udeluft eller recirkuleret luft og skal tages fra et rent område, der ikke er udsat for forurening med udstødningsgas fra køretøjets fremdrivningsmotor, anlæg til opvarmning ved forbrænding mv.
 - 5.3.6.2. Luftindtagsrøret skal være beskyttet ved hjælp af trådvæv eller på anden hensigtsmæssig måde.
- 5.3.7. Varmluftudtag
 - 5.3.7.1. Rør, der anvendes til at føre varm luft gennem køretøjet, skal være således anbragt eller afskærmet, at de ikke volder skade, hvis personer eller ting kommer i berøring med dem.
 - 5.3.7.2. Luftudtaget skal være således placeret eller afskærmet, at det ikke er udsat for at blive spærret af affald eller bagage.
- 5.3.8. Automatisk styring af varmeanlæg, der virker ved forbrænding
 - 5.3.8.1. Varmeanlægget skal afbrydes automatisk og brændstoftilførslen ophøre, senest fem sekunder efter at køretøjets motor er standset. Såfremt en manuel anordning allerede er aktiveret, kan varmeanlægget forblive i drift.
- 6. DEL II: GODKENDELSE AF ET VARMEANLÆG HVAD ANGÅR DETS DRIFTSSIKKERHED
 - 6.1. Definitioner

I dette regulativs del II forstås ved:

 - 6.1.1. »varmeanlæg«: en type anordning, der anvendes til at hæve temperaturen i køretøjets indre, herunder et eventuelt varerum
 - 6.1.2. »anlæg til opvarmning ved forbrænding«: en anordning, der direkte anvender flydende eller gasformigt brændstof, i modsætning til anlæg, der udnytter spildvarmen fra køretøjets fremdrivningsmotor.
 - 6.1.3. »type varmeanlæg«: anordninger, der indbyrdes ikke afviger på væsentlige punkter som:
 - energiforsyning (f.eks. flydende brændstof eller elektricitet)
 - varmeoverførende medium (f.eks. luft eller vand)

— placering i køretøjet (f.eks. passagerrummet eller varerummet).

- 6.1.4. »varmeanlæg, der udnytter spildvarme«: en type anordning, der udnytter spildvarme fra køretøjets fremdrivningsmotor til at hæve temperaturen i køretøjets indre med vand, olie eller luft som varmeoverførende medium.
- 6.1.5. »elektrisk varmeanlæg«: en anordning, der anvender elektrisk energi fra en kilde i køretøjet eller en ekstern kilde til at øge temperaturen i køretøjets indre. Elektriske anordninger, der monteres ud over hovedvarmeanlægget, og hvis hovedfunktion ikke er at opvarme køretøjets indre, betragtes i henhold til dette regulativ ikke som elektriske varmeanlæg. For eksempel betragtes elektrisk udstyr, der er installeret i komponenter udelukkende til opvarmning af denne komponent, ikke som elektriske varmeanlæg i overensstemmelse med dette regulativ.
- 6.1.6. »varmepumpebaserede varmeanlæg«: enhver form for termodynamisk varmeanordning, der anses for at gøre brug af vedvarende energi, og som udnytter energi fra ét miljø (luft eller vand) og overfører den til et andet miljø med henblik på at øge temperaturen i køretøjets indre. Varmepumpebaserede varmeanlæg, der monteres ud over hovedvarmeanlægget, og hvis hovedfunktion ikke er at opvarme køretøjets indre, betragtes i henhold til dette regulativ ikke som varmepumpebaserede varmeanlæg.

6.2. Specifikationer: Generelt

De almindelige krav til varmeanlæg er følgende:

- den opvarmede luft, der tilføres passagerrummet, må ikke være mere forurenset end luften ved køretøjets luftindtag,
- føreren og passagererne må under kørslen ikke kunne komme i berøring med køretøjsdele eller varm luft, som kan medføre forbrændinger,
- udstødningsemissionen fra anlæg til opvarmning ved forbrænding skal være inden for acceptable grænser.

Metoder til prøvning for hvert af disse krav er indeholdt i bilag 4, 5 og 6.

- 6.2.1. I nedenstående tabel er angivet, hvilke bilag der finder anvendelse for det pågældende varmeanlæg i den pågældende køretøjsklasse:

Varmeanlæg	Køretøjets klasse	Bilag 4 Luftkvalitet	Bilag 5 Temperatur	Bilag 6 Udstødningssys- tem	Bilag 8 LPG- sikkerhed
Spildvarme fra motor — vand	M				
	N				
	O				
Spildvarme fra motor — luft Se bemærkning 1	M	Ja	Ja		
	N	Ja	Ja		
	O				
Spildvarme fra motor — olie	M	Ja	Ja		
	N	Ja	Ja		
	O				
Varmeanlæg på gasformigt brændstof Se bemærkning 2	M	Ja	Ja	Ja	Ja
	N	Ja	Ja	Ja	Ja
	O	Ja	Ja	Ja	Ja
Varmeanlæg på flydende brændstof Se bemærkning 2	M	Ja	Ja	Ja	
	N	Ja	Ja	Ja	
	O	Ja	Ja	Ja	

Varmeanlæg	Køretøjs klasse	Bilag 4 Luftkvalitet	Bilag 5 Temperatur	Bilag 6 Udstødningssys- tem	Bilag 8 LPG- sikkerhed
Elektrisk varmeanlæg Se bemærkning 2	M		Ja		
	N		Ja		
	O		Ja		
Varmepumpe	M	Ja	Ja		
	N	Ja	Ja		
	O	Ja	Ja		

Bemærkning 1: Varmeanlæg, der opfylder kravene i bilag 3, er undtaget for disse prøvningskrav.

Bemærkning 2: Varmeanlæg, som er placeret uden for passagerområdet og anvender vand som varmeoverførende medium, anses for at opfylde kravene i bilag 4 og 5.

6.3. Specifikationer: Anlæg til opvarmning ved forbrænding

Supplerende krav til anlæg til opvarmning ved forbrænding er fastlagt i bilag 7.

7. ÆNDRING OG UDVIDELSE AF GODKENDELSEN AF EN KØRETØJS- ELLER KOMPONENTTYPE

7.1. Enhver ændring af typen skal meddeles den typegodkendende myndighed, der har godkendt typen. Denne myndighed kan da enten:

7.1.1. skønne, at de foretagne ændringer næppe vil have mærkbar ugunstig virkning, og at komponenten eller køretøjet stadig opfylder forskrifterne eller

7.1.2. rekvirere en yderligere prøvningsrapport fra den tekniske tjeneste, som forestår prøvningen.

7.2. De kontraherende parter, der anvender dette regulativ, skal underrettes om, hvorvidt godkendelse er meddelt eller nægtet, med angivelse af ændringer, efter proceduren i punkt 4.3.

7.3. Den kompetente myndighed, som meddeler udvidelse af godkendelsen, påfører et fortløbende udvidelsesnummer og underretter de øvrige parter i 1958-overenskomsten, som anvender dette regulativ, ved hjælp af en meddelelsesformular svarende til modellen i det pågældende tillæg 1 eller tillæg 2 til del 2 af bilag 1 til dette regulativ.

8. PRODUKTIONENS OVERENSSTEMMELSE

Procedurerne til sikring af produktionens overensstemmelse skal være i overensstemmelse med dem, der er fastlagt i overenskomstens tillæg 2 (E/ECE/324-E/ECE/TRANS/505/Rev.2), idet der gælder følgende forskrifter:

8.1. Køretøjer og komponenter, som er godkendt efter dette regulativ, skal være produceret således, at de er i overensstemmelse med den godkendte type, idet de opfylder forskrifterne i punkt 5 og 6 ovenfor.

8.2. Den kompetente myndighed, som har meddelt typegodkendelse, kan til hver en tid efterprøve de metoder til overensstemmelsesprøvning, som anvendes på de enkelte produktionsanlæg. Den normale hyppighed af sådan efterprøvning er én gang hvert andet år.

9. SANKTIONER I TILFÆLDE AF PRODUKTIONENS MANGLENDE OVERENSSTEMMELSE

9.1. Den godkendelse, som er meddelt for en type køretøj/komponent i henhold til dette regulativ, kan inddrages, hvis kravene i punkt 5 og 6 ovenfor ikke er opfyldt.

9.2. Hvis en af de kontraherende parter, som anvender dette regulativ, inddrager en godkendelse, som den tidligere har meddelt, skal den straks underrette de øvrige overenskomstparter, som anvender dette regulativ, herom ved hjælp af en meddelelsesformular svarende til modellen i bilag 1, del 2, tillæg 1 eller 2 til dette regulativ.

10. ENDELIGT OPHØR AF PRODUKTIONEN

Hvis indehaveren af godkendelsen fuldstændig ophører med at fremstille en køretøjs- eller komponenttype, som er godkendt i henhold til dette regulativ, skal han underrette den myndighed, som har meddelt godkendelsen. Ved modtagelse af den pågældende meddelelse skal myndigheden underrette de øvrige parter i 1958-overenskomsten, som anvender dette regulativ, herom ved hjælp af en meddelelsesformular svarende til modellen i bilag 1, del 2, tillæg 1 eller 2 til dette regulativ.

11. NAVNE OG ADRESSER PÅ DE TEKNISKE TJENESTER, DER UDFØRER GODKENDELSESPRØVNINGERNE, OG PÅ DE TYPEGODKENDENDE MYNDIGHEDER

De kontraherende parter i overenskomsten, som anvender dette regulativ, meddeler til FN's sekretariat navn og adresse på de tekniske tjenester, som er ansvarlige for udførelse af godkendelsesprøvningerne, og på de typegodkendende myndigheder, som meddeler godkendelse, og til hvem formularer med attestering af godkendelse, udvidelse, nægtelse eller inddragelse af godkendelser, som er udstedt i andre stater, skal fremsendes.

BILAG 1

DEL 1

TILLÆG 1

MODEL FOR OPLYSNINGSSKEMA

(for en køretøjstype i overensstemmelse med punkt 4.3 i regulativet om ECE-typegodkendelse af varmeanlæg og af et køretøj hvad angår varmeanlægget)

Hvis varmeanlægget eller dets komponenter har elektronisk styring, skal der gives oplysninger om deres funktion

0. GENERELT

0.1. Fabrikat (fabrikantens handelsbetegnelse):

0.2. Type og almindelig(e) handelsbetegnelse(r):

0.3. Typeidentifikationsmærke, hvis markeret på køretøjet:

0.4. Mærkets anbringelsessted:

0.5. Køretøjets klasse ⁽¹⁾:

0.6. Fabrikantens navn og adresse:

0.7. Adresse(r) på samlefabrik(ker):

1. KØRETØJETS ALMINDELIGE SPECIFIKATIONER

1.1. Fotografier og/eller tegninger af et repræsentativt køretøj:

2. MOTOR

2.1. Fabrikantens motorkode:
(som den fremgår af motoren eller af andre identifikationsmidler)

2.2. Arbejdsprincip: styret tænding/kompressionstænding, firetakt/totakt ⁽²⁾

2.3. Antal og arrangement af cylindre:

2.4. Maksimal nettoeffekt:kW vedmin⁻¹
(som oplyst af fabrikanten)

2.5. Køling (væske/luft) ⁽²⁾

2.6. Nominel indstilling af motortemperaturstyringsmekanisme:

2.7. Tryklader: ja/nej ⁽²⁾

2.7.1. Type(r)

2.7.2. Beskrivelse af systemet (f.eks. største ladetryk: kPa, ladetrykventil, hvis relevant)

3. KARROSSERI

- 3.1. Kort beskrivelse af køretøjet med hensyn til varmeanlægget, hvis varmeanlægget anvender varmen i motorkølevæsken
- 3.2. Kort beskrivelse af køretøjstypen med hensyn til varmeanlægget, hvis køleluft eller udstødningssgas fra motoren anvendes som varmekilde, herunder:
- 3.2.1. Oversigtsplan af varmeanlægget, der viser dets placering i køretøjet:
- 3.2.2. For varmeanlæg, der anvender udstødningssgas til opvarmning, skitsetegning af varmeveksleren eller af de dele, hvor varmevekslingen finder sted (for opvarmning, der anvender køleluft fra motoren til opvarmning):
- 3.2.3. Snittegning af henholdsvis varmeveksleren eller de dele, hvor varmevekslingen finder sted, med angivelse af godstykkelse, anvendte materialer og overfladens beskaffenhed:
- 3.2.4. Specifikationer for andre større komponenter i varmeanlægget, f.eks. blæseren, hvad angår udførelse og tekniske data
- 3.3. En kort beskrivelse af køretøjstypen med hensyn til varmeanlæg, der virker ved forbrænding, og dets automatiske styring:
- 3.3.1. Skitsetegning over anlægget til opvarmning ved forbrænding, luftindsugningssystemet, udstødningssystemet, brændstofbeholderen, brændstofførselssystemet (herunder ventiler) og de elektriske tilslutninger, hvoraf disses placering i køretøjet fremgår.
- 3.4. Største elforbrug: kW

(¹) Som defineret i den konsoliderede resolution om køretøjers konstruktion (R.E.3), dokument ECE/TRANS/WP.29/78/Rev.6, afsnit 2.

(²) Det ikke gældende overstreges.

TILLÆG 2

MODEL FOR OPLYSNINGSSKEMA

(for en type varmeanlæg i henhold til punkt 4.3 i regulativet om ECE-typegodkendelse af varmeanlæg hvad angår driftssikkerhed)

Hvis varmeanlægget eller dets komponenter har elektronisk styring, skal der gives oplysninger om deres funktion

1. GENERELT

1.1. Fabrikat (fabrikantens handelsbetegnelse):

1.2. Type og almindelig(e) handelsbetegnelse(r):

1.3. Fabrikantens navn og adresse:

1.4. For komponenter og separate tekniske enheder, ECE-godkendelsesmærkets anbringelsessted og fastgørelsesmåde:

1.5. Adresse(r) på samlefabrik(ker):

2. ANLÆG TIL OPVARMNING VED FORBRÆNDING (EVT.)

2.1. Fabrikat (fabrikantens handelsbetegnelse):

2.2. Type og almindelig(e) handelsbetegnelse(r):

2.3. Typeidentifikationsmærke, hvis markeret på varmeanlægget:

2.4. Mærkets anbringelsessted:

2.5. Fabrikantens navn og adresse:

2.6. Adresse(r) på samlefabrik(ker):

2.7. Prøvningstryk (for anlæg til opvarmning ved forbrænding, der anvender LPG eller lignende brændstof, trykket ved varmeanlæggets gasindtag):

2.8. Detaljeret beskrivelse, skitsetegninger og monteringsvejledning for anlægget til opvarmning ved forbrænding og alle dets komponenter:

DEL 2

TILLÆG 1

MEDDELELSE

(største format: A4 (210 × 297 mm))

Udstedt af: Myndighedens navn:

.....

vedrørende ⁽²⁾: Meddelelse af godkendelse
 Udvidelse af godkendelse
 Nægtelse af godkendelse
 Inddragelse af godkendelse
 Endeligt ophør af produktionen

af en køretøjstype i henhold til regulativ nr. 122

Godkendelse nr. Udvidelse nr.

Begrundelse for udvidelse:

AFDELING I

GENERELT

- 1.1. Fabrikat (fabrikantens handelsbetegnelse):
- 1.2. Type:
- 1.3. Typeidentifikationsmærker, som er anført på køretøjet/komponenten/den separate tekniske enhed ⁽²⁾ ⁽³⁾:
- 1.3.1. Mærkets anbringelsessted:
- 1.4. Køretøjets klasse ⁽⁴⁾:
- 1.5. Fabrikantens navn og adresse:
- 1.6. ECE-godkendelsesmærkets anbringelsessted:
- 1.7. Adresse(r) på samlefabrik(ker):

AFDELING II

1. Eventuelle supplerende oplysninger
2. Den tekniske tjeneste, der forestår prøvningerne:
3. Prøvningsrapportens dato:
4. Prøvningsrapportens nummer:
5. Eventuelle bemærkninger:

6. Sted:
7. Dato:
8. Underskrift:
9. Indholdsfortegnelsen for den informationspakke, der er indgivet til den godkendende myndighed, og som kan fås ved henvendelse dertil, er vedlagt.
10. Køretøjet godkendes efter kravene i bilag 9 (ADR): ja/nej ⁽²⁾

⁽¹⁾ Kendingsnummer for det land, hvor godkendelsen er meddelt/udvidet/nægtet/inddraget (se godkendelsesforskrifter i regulativet).

⁽²⁾ Det ikke gældende overstreges.

⁽³⁾ Hvis typeidentifikationsmærkerne består af tegn, der ikke er relevante for beskrivelsen af de typer køretøjer, separate tekniske enheder eller komponenter, der er omfattet af dette oplysningsskema, skal disse tegn i følgedokumenterne markeres med symbolet »?« (f.eks. ABC??123??).

⁽⁴⁾ Som defineret i den konsoliderede resolution om køretøjers konstruktion (R.E.3), dokument ECE/TRANS/WP.29/78/Rev.6, afsnit 2.

TILLÆG 2

MEDDELELSE

(Største format: A4 (210 mm × 297 mm))

Udstedt af: Myndighedens navn:

vedrørende ⁽²⁾: Meddelelse af godkendelse
 Udvidelse af godkendelse
 Nægtelse af godkendelse
 Inddragelse af godkendelse
 Endeligt ophør af produktionen

af en komponenttype i medfør af regulativ nr. 122

Godkendelse nr Udvidelse nr.

Begrundelse for udvidelse:

AFDELING I

GENERELT

- 1.1. Fabrikat (fabrikantens handelsbetegnelse):
- 1.2. Type:
- 1.3. Typeidentifikationsmærke, hvis markeret på anordningen ⁽³⁾:
- 1.3.1. Mærkets anbringelsessted:
- 1.4. Fabrikantens navn og adresse:
- 1.5. ECE-godkendelsesmærkets anbringelsessted:
- 1.6. Adresse(r) på samlefabrik(ker):

AFDELING II

1. Eventuelle supplerende oplysninger
2. Den tekniske tjeneste, der forestår prøvningerne:

3. Prøvningsrapportens dato:
4. Prøvningsrapportens nummer:
5. Eventuelle bemærkninger:
6. Sted:

7. Dato:
8. Underskrift:
9. Indholdsfortegnelsen for den informationspakke, der er indgivet til den godkendende myndighed, og som kan fås ved henvendelse dertil, er vedlagt.

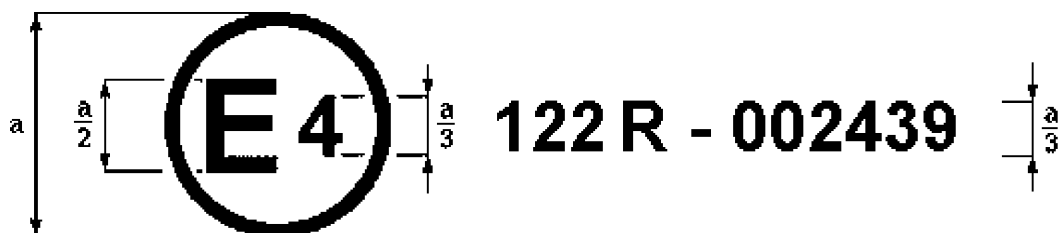
-
- ⁽¹⁾ Kendingsnummer for det land, hvor godkendelsen er meddelt/udvidet/nægtet/inddraget (se godkendelsesforskrifter i regulativet).
- ⁽²⁾ Det ikke gældende overstreges.
- ⁽³⁾ Hvis typeidentifikationsmærkerne består af tegn, der ikke er relevante for beskrivelsen af de typer køretøjer, separate tekniske enheder eller komponenter, der er omfattet af dette oplysningsskema, skal disse tegn i følgedokumenterne markeres med symbolet »?« (f.eks. ABC??123??).
-

BILAG 2

UDFORMNING AF GODKENDELSESMÆRKER

MODEL A

(Se punkt 4.5 i dette regulativ)

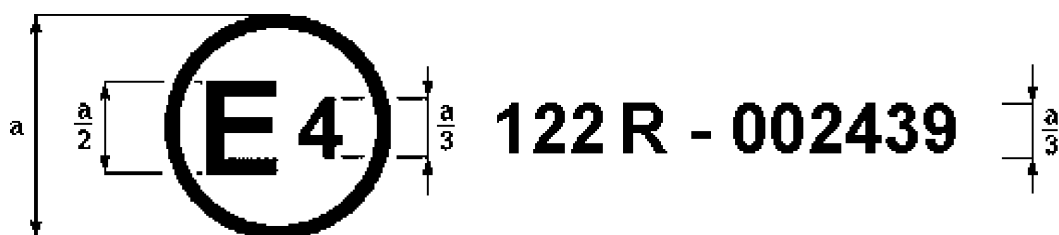

a = min. 8 mm

Ovenstående godkendelsesmærke, som er påført et varmeanlæg, viser, at den pågældende komponenttype, hvad angår konstruktionens egenskaber, er godkendt i Nederlandene (E 4) efter regulativ nr. 122 under godkendelsesnummer 002439. Godkendelsesnummeret angiver, at godkendelsen blev meddelt efter kravene i regulativ nr. 122 i dettes oprindelige form.

MODEL B

(Se punkt 4.4 i dette regulativ)

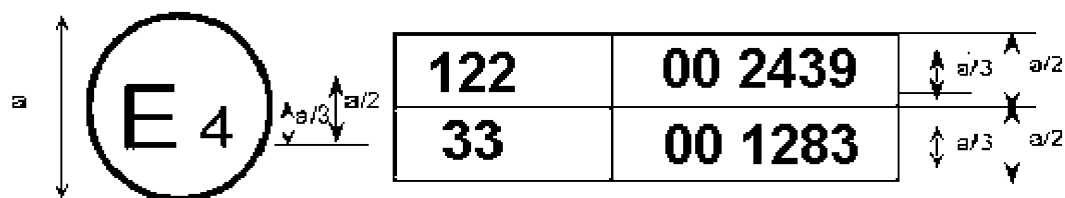

a = min. 8 mm

Ovenstående godkendelsesmærke, som er påført et køretøj, viser, at den pågældende køretøjstype, hvad angår varmeanlægget, er godkendt i Nederlandene (E 4) for klasse III efter regulativ nr. 122. Tallet 00 angiver, at godkendelsen blev meddelt efter kravene i regulativ nr. 122 i dettes oprindelige form.

MODEL C

(Se punkt 4.6 i dette regulativ)

a = 8 mm min.

Ovenstående godkendelsesmærke, som er anbragt på køretøjet, angiver, at den pågældende køretøjstype er godkendt i Nederlandene (E 4) i henhold til regulativ nr. 122 og 33 (*). Cifrene 00 angiver, at på den dato, da de pågældende godkendelser blev meddelt, var begge regulativer i deres oprindelige form.

(*) Dette nummer er kun givet som eksempel.

BILAG 3

KRAV TIL VARMEANLÆG, DER UDNYTTER SPILDVARME — LUFT

1. For varmeanlæg med varmeveksler, hvis primærkreds gennemstrømmes af udstødningsgas eller forurenset luft, anses kravene i punkt 6.2 i dette regulativ, for opfyldt, når følgende betingelser er overholdt:
2. varmevekslerens primærkreds skal være tæt ved tryk til og med 2 bar;
3. væggene i varmevekslerens primærkreds må ikke indeholde aftagelige komponenter;
4. er den varmeoverførende del af varmeveksleren fremstillet i ulegeret stål, skal vægtykkelsen være mindst 2 mm;
- 4.1. anvendes andre materialer (herunder kompositmaterialer og overtrukne materialer), skal vægtykkelsen være tilstrækkelig til at sikre, at varmeveksleren har samme levetid som den i punkt 4 beskrevne;
- 4.2. er den varmeoverførende del af varmeveksleren emaljeret, skal den væg, hvor dette lag er påført, være mindst 1 mm tyk, og emaljelaget skal være holdbart, tæt og uden porer;
5. det udstødningsgasførende rør skal have en mindst 30 mm lang kontrolzone for korrosion; denne zone skal være placeret umiddelbart efter varmevekslerens afgang og være utildækket og let tilgængelig;
- 5.1. i denne kontrolzone må vægtykkelsen ikke være større end vægtykkelsen af varmevekslerens indvendige udstødningsgasførende rør, og materialer og overfladeegenskaber skal svare til disse rør;
- 5.2. hvis varmeveksleren og køretøjets lydpotte udgør en samlet enhed, betragtes lydrottens ydervæg som den zone, hvor eventuel korrosion vil opstå, og skal således være i overensstemmelse med punkt 5.1.
6. For varmeanlæg, der udnytter motorens køleluft som varmeluft, anses kravene i punkt 6.2 i dette regulativ for opfyldt uden brug af varmeveksler, forudsat at følgende betingelser er overholdt:
- 6.1. den køleluft, der anvendes som varmeluft må kun komme i berøring med de af motorens overflader hvor der ikke indgår aftagelige komponenter, og
- 6.2. forbindelserne mellem væggene af denne køleluftkreds og de varmeoverførende overflader skal være gastætte og oliebestandige.

Disse betingelser vil være opfyldt, når for eksempel:

 - en kappe omkring hvert tændrør leder eventuel udsivende gas bort fra varmeluftkredsen
 - samlingen mellem topstykke og udstødningsmanifold er beliggende uden for varmeluftkredsen
 - der er dobbelt tætning mellem topstykke og cylinder, og eventuel udsivende gas fra den første tætning ledes bort fra opvarmningsluftkredsen, eller tætningen mellem topstykke og cylinder stadig er effektiv, når topboltene ved kold motor er tilspændt med en tredjedel af det nominelle tilspændingsmoment foreskrevet af fabrikanten, eller
 - samlingen mellem topstykke og cylinder er beliggende uden for varmeluftkredsen.

BILAG 4

PRØVNING AF LUFTKVALITET

1. Ved typegodkendelse af køretøjer skal følgende prøve udføres:
 - 1.1. varmeanlægget bringes til at fungere med maksimal ydelse i én time i stille vejr (vindhastighed ≤ 2 m/s); alle vinduer skal være lukket, og for køretøjer med anlæg til opvarmning ved forbrænding skal køretøjets fremdrivningsmotor være standset. Såfremt varmeanlægget efter at være bragt til at fungere med maksimal ydelse automatisk afbryder inden en time, kan målingerne dog foretages inden afbrydelsen.
 - 1.2. CO-indholdet i den omgivende luft måles ved udtagning af prøver fra:
 - 1.2.1. et punkt uden for køretøjet så tæt som muligt på varmeanlæggets luftindtag, og
 - 1.2.2. et punkt inde i køretøjet mindre end 1 m fra det punkt, hvor varmeluften tilføres.
 - 1.3. Der måles i en repræsentativ periode på 10 minutter.
 - 1.4. I positionen beskrevet i punkt 1.2.2 må den målte koncentration højst være 20 ppm CO højere end i positionen beskrevet i punkt 1.2.1.
 2. Ved typegodkendelse af varmeanlæg som komponenter skal følgende prøve udføres efter udførelse af prøverne i bilag 5 og 6 og punkt 1.3 i bilag 7.
 - 2.1. Varmevekslerens primærkreds underkastes en tæthedsprøve for at sikre, at der ikke kan blive blandet forurenede luft i den varmeluft, der tilføres passagerummet.
 - 2.2. Dette krav anses for opfyldt, hvis udsivningen fra varmeveksleren ved et overtryk på 0,5 hPa er højst 30 dm³/h.
-

BILAG 5

TEMPERATURPRØVNING

1. Varmeanlægget bringes til at fungere med maksimal ydelse i én time i stille vejr (vindhastighed ≤ 2 m/s); alle vinduer skal være lukket. Såfremt varmeanlægget efter at være bragt til at fungere med maksimal ydelse automatisk afbryder efter kortere tid end en time, kan målingerne dog foretages tidligere. Hvis anlæggets luftindtag findes udvendigt på køretøjet, skal prøven udføres ved en udetemperatur på mindst 15 °C.
2. Med et kontakttermometer måles overfladetemperaturen af alle de dele af varmeanlægget, som kan komme i berøring med føreren under normal kørsel. På sådanne dele må temperaturen ikke overstige 70 °C for metal uden belægning eller 80 °C for andre materialer.
 - 2.1. For dele af varmeanlægget, som er beliggende bag førersædet, og i tilfælde af overophedning af anlægget, må denne temperatur ikke være over 110 °C.
 - 2.2. For køretøjer af klasse M₁ og N må temperaturen ikke overstige 110 °C på de dele af systemet, som kan forventes at komme i berøring med siddende passagerer under normal kørsel, undtagen tilførselsåbningens gitter.
 - 2.3. For køretøjer af klasse M₂ og M₃ må temperaturen ikke overstige 70 °C for metal uden belægning eller 80 °C for andre materialer på de dele af systemet, som kan forventes at komme i berøring med passagerer under normal kørsel.
3. For dele af varmeanlægget, som er fritliggende uden for passagerrummet, og såfremt anlægget bliver overophedet, må denne temperatur ikke være over 110 °C.

Temperaturen af den varmeluft, der tilføres passagerrummet, må ikke være over 150 °C, målt i midten af afgangsåbningen.

BILAG 6

PRØVNING AF UDSØDNINGSEMISSION FRA ANLÆG TIL OPVARMNING VED FORBRÆNDING

1. Opvarmningsanlægget bringes til at arbejde med maksimal ydelse i én time i stille vejr (vindhastighed ≤ 2 m/s) ved en udetemperatur på 20 ± 10 °C. Såfremt opvarmningsanlægget efter at være bragt til at fungere med maksimal ydelse automatisk afbryder efter kortere tid end en time, kan målingerne dog foretages inden afbrydelsen.
2. Den tørre koncentration af forurenende stoffer i den ufortyndede emission må ikke overstige følgende grænseværdier, målt med passende apparatur:

Parameter	Varmeanlæg, der anvender gasformigt brændstof	Varmeanlæg, der anvender flydende brændstof
CO	0,1 % v/v	0,1 % v/v
NO _x	200 ppm	200 ppm
HC	100 ppm	100 ppm
Bacharach referenceenhed ⁽¹⁾	1	4

⁽¹⁾ Referenceenhed »Bacharach« ASTM D 2156 anvendes.

3. Prøven gentages under forhold svarende til en kørehastighed på 100 km/h (eller køretøjets konstruktivt bestemt maksimalhastighed i tilfælde, hvor denne er under 100 km/h). Herunder må CO-indholdet ikke overstige 0,2 % v/v. Har prøvningen været udført på et varmeanlæg som komponent, behøver prøvningen ikke gentages for den køretøjstype, hvori anlægget er monteret.

BILAG 7

SUPPLERENDE KRAV TIL ANLÆG TIL OPVARMNING VED FORBRÆNDING

1. Med hvert varmeanlæg skal følge brugs- og vedligeholdelsesanvisning og, for varmeanlæg til eftermontering, desuden anvisninger for montering.
2. Der skal forefindes en sikkerhedsanordning (enten som del af anlægget til opvarmning ved forbrænding eller som del af køretøjet), som styrer varmeanlæggets drift i nødsituationer. Sikkerhedsanordningen skal være konstrueret således, at, hvis brændstoffet enten ikke antændes ved opstart, eller flammen går ud under driften, vil brændstofforsyningens antændings- og tilslutningstid højst blive overskredet med fire minutter for anlæg med flydende brændstof og, for anlæg med gasformigt brændstof, med et minut, hvis der er tale om termoelektrisk flammekontrolanordning, eller med 10 sekunder, hvis der er tale om automatisk flammekontrolanordning.
3. Forbrændingskammeret og varmeveksleren i varmeanlæg, der anvender vand som varmeoverførende medium, skal kunne tåle et tryk på det dobbelte af det normale arbejdstryk, dog mindst 2 bar (overtryk). Prøvetrykket skal være angivet i oplysningsskemaet.
4. varmeanlægget skal være forsynet med en fabrikationsplade med angivelse af fabrikantens navn, modelnummeret og typen samt mærkeeffekten i kW. Desuden skal angives brændstoftype og, hvor relevant, arbejdsspænding og gstryk.
5. Blæsere med slukningsforsinkelse
 - 5.1. Er anlægget udstyret med blæser, skal denne fungere med slukningsforsinkelse, også i tilfælde af overophedning eller afbrydelse af brændstofførslen.
 - 5.2. Andre foranstaltninger til forebyggelse af deflagrations- eller korrosionsskader kan anvendes, hvis fabrikanten over for den godkendende myndighed godtgør, at de har tilsvarende virkning.
6. Krav til elektrisk strømforsyning
 - 6.1. Alle tekniske krav, der påvirkes af spændingen, skal opfyldes inden for et spændingsinterval på $\pm 16\%$ af arbejdsspændingen. Hvis der forefindes underspændings- og/eller overspændingsbeskyttelse, skal kravene dog være opfyldt ved nominel spænding og i umiddelbar nærhed af afskæringspunkterne.
7. Kontrollampe
 - 7.1. En klart synlig kontrollampe i førerens synsfelt skal informere om, hvornår anlægget til opvarmning ved forbrænding er tændt eller slukket.

BILAG 8

SIKKERHEDSKRAV TIL LPG-ANLÆG TIL OPVARMNING VED FORBRÆNDING OG LPG-VARMEANLÆG

1. LPG-VARMEANLÆG TIL BRUG I KØRETØJER OG PÅHÆNGSKØRETØJER HERTIL UNDER KØRSEL
 - 1.1. Hvis et LPG-anlæg til opvarmning ved forbrænding i et motorkøretøj eller dets påhængskøretøj også kan anvendes, når køretøjet er i bevægelse, skal LPG-anlægget til opvarmning ved forbrænding og dets tilførselssystem opfylde følgende krav:
 - 1.1.1. LPG-anlægget til opvarmning ved forbrænding skal opfylde kravene i den harmoniserede standard for flaskegasapparater — Rumforseglede flaskegas-opvarmningsapparater til installation i køretøjer og både (EN 624:2011).
 - 1.1.2. Hvis der er tale om en permanent monteret LPG-beholder, skal alle de af anlæggets komponenter, der er i kontakt med LPG i den flydende fase (alle komponenter fra påfyldningsenheden til fordamper/trykregulator), og den tilhørende installation for den flydende fase opfylde de tekniske forskrifter i FN/ECE-regulativ nr. 67, del I og II, samt bilag 3 til 10, 13 og 15 til 17. Montering af LPG-beholder i køretøjer i klasse O skal dog opfylde de tekniske krav i den harmoniserede standard EN 1949:2011.
 - 1.1.3. LPG-varmeanlæggets luftfase-installation i et køretøj skal være i overensstemmelse med forskrifterne i harmoniseret standard EN 1949:2011 (*). (Specifikationer for montering af LPG-systemer til beboelsesformål i campingvogne og andre køretøjer).
 - 1.1.4. LPG-tilførselssystemet skal være konstrueret således, at LPG tilføres med det påkrævede tryk og i den korrekte fase til det monterede LPG-anlæg til opvarmning ved forbrænding. Det er tilladt samtidigt at tappe LPG fra den permanent monterede LPG-beholder i enten den luftformige fase eller den flydende fase. Der må ikke være nogen forbindelse fra gasanlægget mellem motorkøretøjet og påhængskøretøjet.
 - 1.1.5. Den permanent monterede LPG-beholders væskeudgang for tilførsel af LPG til varmeanlægget skal forsynes med en fjernbetjent serviceventil med overstrømsventil, som foreskrevet i punkt 17.6.1.1 i FN/ECE-regulativ nr. 67. Den fjernbetjente serviceventil med overstrømsventil skal fungere således, at den uanset tændingskontaktens stilling lukkes, inden for fem sekunder efter at motoren standses. Hvis varmeanlægget eller LPG-tilførselssystemets tændingskontakt aktiveres inden for disse fem sekunder, kan varmeanlægget forblive i drift. Opvarmningen kan altid startes igen. Dette punkt gælder ikke for påhængskøretøjer. Påhængskøretøjer skal forsynes med en mærkat i nærheden af påfyldningsstedet, som angiver, at varmeanlægget skal afbrydes ved påfyldning af den permanent monterede LPG-beholder.
 - 1.1.6. Hvis LPG tilføres i den luftformige fase fra den permanent monterede LPG-beholder eller en eller flere separate LPG-gasflasker, skal der træffes passende foranstaltninger til at sikre:
 - 1.1.6.1. at LPG i væskefasen ikke kan trænge ind i trykregulatoren eller LPG-anlægget til opvarmning ved forbrænding. Der kan anvendes en udskiller, og
 - 1.1.6.2. at der ikke kan finde en ukontrolleret frigivelse sted som følge af en frakobling ved et uheld. Der skal forefindes midler til at standse strømmen af LPG ved at montere en anordning direkte efter eller i en gasflaske eller en beholdermonteret regulator. Hvis en regulator monteres fjernt fra gasflasken eller beholderen, skal der monteres en anordning direkte før den slange eller det rør, der går fra flasken eller beholderen (højtryksbeskyttelse), og der skal monteres en yderligere anordning i eller efter regulatoren, hvis det er nødvendigt for at beskytte anlæggets lavtryksdel (lavtryksbeskyttelse).
 - 1.1.7. Hvis LPG tilføres i den flydende fase, skal fordamperen og trykregulatorenheden opvarmes i fornødent omfang ved hjælp af en egnet varmekilde.
 - 1.1.8. I motorkøretøjer, der anvender LPG i deres fremdrivningssystem, kan LPG-anlægget til opvarmning ved forbrænding tilsluttes samme permanent monterede LPG-beholder, som tilfører LPG til motoren, forudsat at sikkerhedsforskrifterne for fremdrivningssystemet er opfyldt. Hvis der anvendes en separat LPG-beholder til opvarmning, skal denne beholder være forsynet med egen påfyldningsenhed.

2. LPG-VARMEANLÆG UDELUKKENDE TIL STATIONÆR BRUG I MOTORKØRETØJER OG PÅHÆNGSKØRETØJER HERTIL
- 2.1. Hvis et LPG-anlæg til opvarmning ved forbrænding i et motorkøretøj kun er beregnet til at blive anvendt, når køretøjet ikke er i bevægelse, skal LPG-anlægget til opvarmning ved forbrænding og dets tilførselssystem opfylde følgende krav:
 - 2.1.1. Der skal fastgøres permanente mærkninger på det »rum«, hvor LPG-gasflaskerne opbevares, samt i nærheden af varmeanlæggets kontrolanordning med instruktioner om, at LPG-varmeanlægget ikke må være i drift, og at ventilen på LPG-gasflasken skal være lukket, når køretøjet er i bevægelse.
 - 2.1.2. LPG-anlægget til opvarmning ved forbrænding skal være i overensstemmelse med forskrifterne i punkt 1.1.1.
 - 2.1.3. LPG-varmeanlæggets luftfase-installation skal være i overensstemmelse med forskrifterne i punkt 1.1.3 ovenfor.

BILAG 9

SUPPLERENDE BESTEMMELSER, SOM FINDER ANVENDELSE PÅ VISSE KØRETØJER SOM FORESKREVET I ADR

1. ANVENDELSESOMRÅDE

Dette bilag finder anvendelse på visse køretøjer, for hvilke den europæiske konvention om international transport af farligt gods ad vej (ADR) indeholder særlige krav om anlæg til opvarmning ved forbrænding og montering heraf.

2. DEFINITIONER

I dette bilag anvendes køretøjsbetegnelserne EX/II, EX/III, AT, FL, OX og MEMU som defineret i kapitel 9.1 i ADR. Køretøjer, der er godkendt som værende i overensstemmelse med forskrifterne for EX/III-køretøjer i dette bilag, anses for at være i overensstemmelse med forskrifterne for MEMU-køretøjer.

3. TEKNISKE BESTEMMELSER

3.1. Almindelige bestemmelser (køretøjerne EX/II, EX/III, AT, FL, OX og MEMU)

3.1.1. ⁽¹⁾ Anlæg til opvarmning ved forbrænding og føringen af anlæggets udstødningsgas skal være således konstrueret, placeret, beskyttet eller tildækket, at det udelukker enhver uacceptabel risiko for opvarmning eller antænding af lasten. Dette krav anses for opfyldt, hvis anlæggets brændstofbeholder og udstødningssystem opfylder følgende bestemmelser:

- Enhver brændstofbeholder, der forsyner anlægget, skal opfylde følgende krav:
 - a) I tilfælde af utæthed skal brændstoffet løbe ud på jorden uden at komme i kontakt med varme dele af køretøjet eller med lasten.
 - b) Brændstofbeholdere som indeholder benzin, skal ved påfyldningsåbningen have en effektiv flammespærre eller en lukning, med hvilken åbningen kan holdes hermetisk lukket.
- Udstødningssystem såvel som udstødningsrør skal være ført eller beskyttet således, at de ikke gennem opvarmning eller antændelse kan være til fare for lasten. Dele af udstødningssystemet, der er beliggende direkte under brændstofbeholderen (diesel) skal have en fri afstand på mindst 100 mm eller være beskyttet af et varmeskjold.

3.1.2. Anlæg til opvarmning ved forbrænding skal tilkobles manuelt. Programmeringsanordninger er forbudt.

3.2. Køretøjerne EX/II, EX/III og MEMU

Anlæg til opvarmning ved forbrænding, som anvender gasformigt brændstof, er ikke tilladt.

3.3. Køretøjer FL

3.3.1. Anlæg til opvarmning ved forbrænding skal blive bragt ud af drift med mindst en af følgende metoder:

- a) forsætlig manuel afbrydelse fra førerhuset
- b) standsning af køretøjets motor. I dette tilfælde må opvarmningsanordningen gerne kunne genstartes manuelt af føreren
- c) opstart af en fødepumpe for det farlige gods på motorkøretøjet.

3.3.2. Efterløb er tilladt, efter at anlægget til opvarmning ved forbrænding er bragt ud af drift. Til metoderne i punkt 3.3.1 b) og c) skal tilførslen af forbrændingsluft afbrydes ved passende foranstaltninger efter en efterløbscyklus på højst 40 sekunder. Der må kun anvendes varmeanlæg, for hvilke det er godtgjort, at varmeveksleren i hele den normale driftslevetid er bestandig over for den reducerede efterløbsperiode på 40 sekunder.

⁽¹⁾ Overensstemmelsen med dette punkt efterprøves på det færdigopbyggede køretøj.

ISSN 1977-0936 (elektronisk udgave)
ISSN 1725-2431 (papirudgave)

Den Europæiske Unions Publikationskontor
2985 Luxembourg
LUXEMBOURG

DA